

PUBLISHED BY TRIGLAV PTY. LTD.
ON BEHALF OF SLOVENSKI KLUB TRIGLAV — SYDNEY

YEAR/LETO: 3

JUNIJ — 1973

No./ŠTEV.8.

FAIRFIELD — DOMOVINSKA OBČINA TRIGLAVA

V soboto 16. junija je bilo v Fairfieldu celodnevno zborovanje zastopnikov lokalnih oblasti, šolstva, verskih in svetnik dobredelnih organizacij ter ustanov, katerih namen je pomagati novonaseljencem. Zastopniki so bili tudi predstavniki slovenskih organizacij v Sydneyu. TRIGLAV sta zastopala Danica in Jože FIŠER. Navzoč je bil tudi zastopnik Triglav News.

Med zanimivimi predavanji je bilo za Triglav predvsem prvo, ki ga je imel župan Fairfielda g. DON TURTLE. Navzoče je seznanil z razvojem občine, kar bo tudi zanimalo naše rojake v tej občini, ki jih ni ravno malo. Zanimivo je tudi zaradi vseh nas, ker je TRIGLAV situiran v občini Fairfield in bo razvoj občine močno vplival na rast in napredek našega kluba. G. župan je omenil, da je bilo pred 30 leti središče v Smithfieldu, na prostorih sedanjega Fairfielda samega pa so bili gozdovi. Položaj se je spremenil s prihodom železnice.

Fairfield se razvija mnogo hitreje kot druge občine. V letu 1947 je imel 26.947 prebivalcev, leta 1961-77.942, leta 1972 pa 112.862. Prebivalstvo občine je mlado; velika večina izpod 30. let starosti. Po rojstvu, je Fairfield najbolj "pisana" občina v Avstraliji. Skoro polovica prebivalstva je rojenega izven Avstralije. V občini živi razen domačinov še 13 drugih narodnosti, med nimi največ Italijanov in Jugoslovanov.

Zaradi hitrega razvoja in porasta prebivalstva nameravajo odobriti 2250 acres zemlje za stanovanjske hiše in 1500 acres za industrijo. Predvidevajo, da bo prebivalstvo občine v prihodnjih desetih letih poraslo za 50.000.

Za županom je spregovoril g. J. POLE, vodja lokalnega delovnega urada (C/W Employment Office), ki je razlagal o možnostih zaposlitve v okraju. Fairfield ima le malo velikih podjetij. 75% industrije zaposluje manj kot 25 delavcev. Po štetju leta 1971 je bilo 35% delovne sile okraja rojene izven Avstralije. Velika večina ljudi mora iskati zaposlenje izven kraja, kar je tratenje denarja za potne stroške in časa. Novonaseljenci, ki jezika ne raumejo (obisk tečajev za angleščino je zelo malenkost-

ten), imajo pri iskanju dela še večje težave. Žal premnogi tega ne razumejo, ali pa se enostavno ne zavedajo vrednosti znanja jezika.

O življenju novonaseljencev v avstralskem okolju je spregovoril zastopnik italijanske skupine g. L. BENEDETTI. Njegov referat je bil zelo zanimiv, posebno še za navzoče Avstralce. O zdravstveni službi in medsebojni pomoči pa je govoril dr. N. ANDERSON.

kom, ki ne znajo angleščine, pomoč doraščajoči mladini, posebno oskrba primerne razvedrila itd. Vsi so izrazili željo po aktivnostih, ki bodo združevale različne narodnosti in razvile novo skupnost, ki bo osnova bodočemu Fairfieldu, za katerega računajo, da bo imel leta 2000 že kar 228.000 prebivalcev (koliko bo takrat vredna Triglavsko zemlja?).

Na celodnevni konferenci je bilo navzočih nad 120 ljudi. Med

POZDRAV MATERI DOMOVINI

Po opoldanskem odmoru so bili delegati razdeljeni v 14 skupin, ki so obravnavale možnosti skupnega sodelovanja in pomoči predvsem z ozirom na družine z majhnimi otroki, izboljšanje šolstva in pomoč otro-

"novimi" so bili razen Slovencev zastopani še Ukrajinci, Poljaki, Nemci in Holandci. Prav bi bilo, da bi se sestanka, na katerem bodo sprejete osnove skupnega dela, udeležilo več zastopnikov slovenskih orga-

NE POZABITE NA NAŠO ZIMSKO PRIREDITEV,
KI BO V SOBOTO 4. AVGUSTA 1973 V MASONIC HALL
GUILDFORD. IGRA TRIGLAVSKI PLESNI ORKESTER!

NE PO ENEM KOPITU!

V zadnjih letih našega življenja v Avstraliji, smo Slovenci pokazali, da nismo radi "nategnjeni na eno kopito" in da v tekmovanju veliko boljše napredujemo kot v "sodelovanju za vsako ceno" ali, "ne nasprotujemo si", da ne bodo mislili o nas, kakšni smo.

Potekla so samo tri leta, odkar je bil ustanovljen Triglav; minilo je na okroglo rečeno 20 let "slovenstva po enem kopitu". — Prišli nismo daleč, skoro nikamor.

Z ustanovitvijo Triglava se je pričelo tekmovanje. Merili smo moči, ker nismo hoteli zaostajati niti eni, niti drugi. Začetek tekmovanja ni bil verjetno najlepši in najprimernejši, toda voda je tekla pod mostovi, duhovi so se umirili; vsak je po svoje dozorel. Danes po treh letih Slovenci v Sydneyu z veseljem čitamo "Društvene novice", ki objavljajo zidavo slovenskega doma v Horsley Park-u ter se istočasno veselimo že skoro dokončane zgradbe slovenskega družabnega življenja na Triglavski zemlji. Oboje je slovensko, oboje sad dela požrtvovalnih in nesebičnih rojakov v Sydneyu. Če nam ne more biti v ponos preteklost našega meddruštvenega odnosa, smo pa vsekakor lahko ponosni na uspehe, ki sta jih Društvo in Triglav dosegla.

Ko smo bili še kot otroci v šoli, so nam rekli: "Jure je boljši od Janeza" itd. ter nam dajali rede od 1 do 5. To se pravi, primerjali so nas drugega z drugim. Pri društvenem delu je tako primerjanje še v toliko bolj pomembno, ker je narejeno pri zrelih ljudeh; utemljeno le na končnih uspehih in ne na čustvenih izpadih.

Vsak rojak v Sydneyu si je dandanes lahko na jasnem, da ima v krogu te ali one slovenske organizacije možnost svojega nacionalnodružabnega izživljanja. Če tega ne more videti, naj pregleda svojo notranjost — morda je bil rojen le "za denar" in ne za kaj več vrednega!

Vsekakor je razveseljivo, da čimbolj spoznavamo, da je lahko Slovenec zaveden na več načinov; da je poti do slovenstva več! Triglav je tega vesel. Namen Triglava je namreč samo eden: ohranjevati slovenstvo med rojaki in jih čimtesnejše povezovati z narodom v domovini. Kot ni brez matere otrok, tako NI BREZ SLOVENIJE SLOVENCEV! ZATO: DOMOVINI SINOVI!

J. Čuješ

V VSE DELE SVETA VAS QANTAS PELJA

nizacij, tako Triglava kot SDS ter Cerkve in obeh naših šol (Cabramatta in Merrylands).

Za uspeh posameznikov, predvsem pa skupnosti, je v prvi vrsti potrebna razgledanost, poznanstvo ljudi s katerimi živimo in pa (vsaj pri nas v Avstraliji) poznanost načrtov nadaljnjega razvoja naših mest.

Pozdravne brojavke, oziroma opravičila, sta poslala predsednik vlade g. WHITLAM in minister g. UREN.

POLAGAMO TEMELJ

V nedeljo 24. junija 1973 smo imeli tretji redni občni zbor Triglava. Udeležba je bila za čemerno vreme zelo razveseljiva, posebno še, ker ni bila združena z družabnostjo ali čem drugim. Prostor, v katerem je bil občni zbor, je simbolično kazal smer našega dela v bodočem letu: GRADITI OSNOVO BOLJŠI DRUŽABNOSTI IN MEDSEBOJNEM RAZUMEVANJU. Občni zbor smo imeli v prostorih bodočega družabnega prostora na zemlji, ki ga naši prostovoljci pod vodstvom podpredsednika ŠTEFANA ŽEKŠA in s pomočjo izurjenega gradbenika g. Žlahtiča z vso vnemo grade in upajo, da bodo s pomočjo požrtvovalnih sodelavcev dokončali vsaj prvo zgradbo v sledečem mesecu.

Občni zbor je bil kratek pregled dela v minulem delu in je potekal na zelo dostojni višini in v najlepšem redu. Mnogi člani so imeli različna vprašanja, na katere je naš predsednik STANE PETKOVŠEK kaj hitro našel odgovor. Se vidi, da ima v organizaciji srce in da je v tem že kar velik del zagotovila za napredek v bodoče.

Sprejetih je bilo več sklepov, med njimi:

FINANČNA POROČILA

V bodoče bo odbor izdajal 3 mesečna finančna poročila, ki bodo izobešena na službeni oglasni deski kluba. Članom bo na ta način lažje slediti finančnemu poslovanju, odbor bo tudi zadovoljen, ker ne bo treba ob koncu leta odgovarjati na toliko vprašanj.

ČLANSTVO IN PRAVILA

Občni zbor je izbral posebno komisijo, ki bo dopolnila pravila, oziroma sestavila predlog za spremembo. Pravila bodo predložena članstvu v odobritev na izrednem občnem zboru. Komisijo vodi direktor Triglava g. LOJZE GLOGOVŠEK; ostali člani pa so — g. EMIL KUKOVEC, g. JOŽE FIŠER in g. VINKO FRIŠČIČ. Sklenjeno je bilo, da bo članarina za bodoče leto \$6.00 kot do sedaj in da bo vpisnina znašala \$4.00.

KMEČKA OH CET

Za boljšo razdelitev dela in uspešnejši napredek Triglava je bil imenovan poseben odbor, ki bo skrbel za delo v zvezi s KMEČKO OH CETJO 1974 v Ljubljani. Odbor vodi g. F. MAVKO, ki je letos tako uspešno uredil našo udeležbo v Ljubljani, pomagata pa mu g. L. KOŠOROK in g. K. HREN.

Odbor bo pričel s takojšnjim delom. Kot prvi korak bo obisk g. HRENA v Ljubljani (julija meseca), kjer se bo sestal z organizatorji OH CETI in predstavniki Slovenske izseljenske matice. Pozneje bo razgovore v Ljubljani nadaljeval g. L. KOŠOROK, ki se odpravlja na potovanje okoli sveta (obiskal bo predvsem naše v Ameriki, Kanadi, Angliji in Evropi) in se bo dalj časa mudil v domovini, spremstvo poročnega para v Ljubljano pa bo zaupano g. F. MAVKU. Članstvo je prepričano, da bo Triglavski udeležba pri Ohceti izpadla kot je treba.

IMELI SMO GOSTE

Razveseljivo je bilo, da je bilo na občnem zboru navzočih tudi pet članov našega bratskega društva PLANICA, ki so prav tako sodelovali pri razgovoru. Imamo namreč medklubski dogovor, da so člani enega ali drugega kluba, kadar so na obisku pri bratskem klubu, enakopravni finančni člani, oz. imajo iste pravice (razen volilne).

Sodelovanje med Planico in Triglavom je zelo dobrodošlo in pomaga vsem, četudi ne sloni na nikakšnem posebnem statusu. V želji, da se iskreno pomaga in sodeluje, je največ uspeha.

V BODOČE

Z združenimi močmi bomo čimprej dogradili, kar smo začeli. Po šestih mesecih bomo lahko imeli že vse naše prireditve na svoji zemlji. Slovenska pisarna je redno odprta ob nedeljah od 2h do 5h. Istočasno se zbiramo tudi k domači družabnosti in kranjskim klobasam. Seveda tudi delamo. Vsi ste dobrodošli, posebno oni, ki so se tako navduševali za balinanje. Brez truda ne bo nič; vsi moramo poprijeti za kramp in lopato, če hočemo, da bomo na očetovskem dnevu imeli otvoritev s tekmo v "BALINCU".

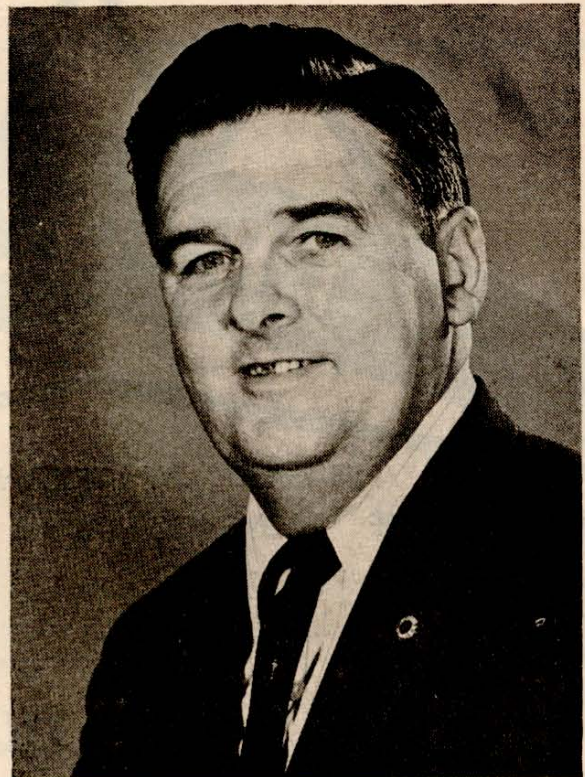
IN MI...

Vsi bi radi imeli nekaj, če mogoče zastoj, najraje! Dovolj smo stari, da vemo, da brez nič ni nič. Preberimo si članek o organizacijskih kosteh, ki je napisan v angleščini, da ga bodo lahko razumeli tudi vsi najmlajši. Odločimo se, KAKŠNA KOST bomo pri TRIGLAVU. Od naše odločitve in sodelovanje pri organizaciji je odvisno delo TRIGLAVA v bodočem letu.

V IMENU VSEH, HVALA ODBORU ZA VSTRAJNO IN USPEŠNO DELO V PRETEKLEM LETU. DELALI STE ODLIČNO!!!

Dopisnik "Triglav — News".

V VSE DELE SVETA — VAS QANTAS PELJA

D. TURTLE — ŽUPAN FAIRFIELDA

TI NE DVOMIJO V USPEH

V nedeljo 20. maja 1973 smo na Triglavski zemlji uradno odprli SLOVENSKO PISARNO, ki posluje vsako nedeljo od 2h do 5h. Na isti dan smo tudi uvedli "BAROMETER PROSTOVOLJNEGA DELA" na zemlji. Kot ste že čitali v našem glasilu, smo začeli s prostovoljnim delom že takrat, ko smo "podirali" Elšnikovo hišo in pričeli voziti les na našo zemljo. Z 20. majem t.l. pa smo začeli sistematično voditi zapisnik vseh onih, ki se redno žrtvujejo za skupnost.

Od 20. maja do 24. junija (do občnega zbora), je "barometer" v naslednji višini:

1. mesto	:Glogovšek Lojze	25 ur
2. "	:Žekš Štefan (vodja dela)	20 "
3. "	:Fišer Jože	14 "
4. "	:Moge Lojze	13 "
5. "	:Kokal Andrej	11 "
6. "	:Petkovšek Stane, Jože Čuješ	po 10 "
7. "	:Kukovec Emil	9½ "
8. "	:Žlahtič Stanko, Krobe Peter	po 9 "
9. "	:Poršek Albin	8 "
10. "	:Berginc Janko	7 "
11. "	:Zlatič Boris	6 "
12. "	:Mikel Franc	3 "
13. "	:Kodrun Frank	2½ "
14. "	:Roj Stanko, Muršec Jožica, Fišer Danica	po 2 "
15. "	:Kukovec Kristina, Batič Angel	po 1 uro
	:Ga. Žekš, gđc. Smuk in g. Petelin	po 1 uro

Vsem se vodstvo TRIGLAVA, kakor tudi celotno članstvo, za požrtvovalnost iskreno zahvaljuje. Upajmo, da bodo našli med Vami vedno več in več posnemalcev. Hitreje ko bomo delali, prej bomo pod lastno streho.

Odbor.

DAR OČETU — PLOŠČA

Za očetovski dan, ki ga v Avstraliji praznujemo prvo nedeljo v septembru (2/9) je gotovo najprimernejši dar SLOVENSKA PLOŠČA. Razen Plesničarjevih Vam priporočamo še najnovejšo plošče iz domovine, ki jih lahko naročite pri SLOVENSKI IZSELJENSKI MATICI (Cankarjeva 1/II, 61000 LJUBLJANA. Te so:

Glas harmonike — Slak
3 x 3 = 9 — Kmetec
Pesem doline — Štirje kovači
Božič — Vel. noč —
Erazem (mala plošča)
Marjetka Falk (mala plošča)
Zaljubljen sprevodnik — Dovžan (mala plošča)
Spomin na Marjano — Kobler (mala plošča).

Skupno 4 male in 4 velike plošče, ki jih lahko redno slišite na Triglavski zemlji ob nedeljah popoldne. Cena velikim ploščam je \$2.15, malim pa od 70 c dp 90 c. (poštnina posebej — 8 zgoraj omenjenih plošč: \$3.50).

Opozorilo: Naročnina Rodne grude je \$4.50 letno (z navadno pošto). Pri Rodni grudi lahko naročite tudi kasete in magnetofonske trakove. Cena brez poštnine \$3.35. Milan KOZOLC, vodja komercialne službe pri Matici, Vam je vedno pripravljen pomagati. Pišite mu!

ZAPOZNELO

A POMEMBNO

Po zaključku zadnje številke našega lista, smo prejeli pismo naslednje vsebine:

Obisk škofa je za nami. Rad bi le omenil napor nekaterih, ki so pripomogli k lepemu sprejemu pri Triglavu.

Prvi dan, ko sem prišel na zemljo, sem vprašal za "boss-a". Takoj se je pojavil pred menoj visok, ošpeglani škric in povedal, da je to on. Malo sem se prerekal z njim ker sem pač mislil, da bi bil kak pet letni deček ravno tako dober, pa ni nič pomagalo. Za kazen me je poslal na kramp in lopato. Začrtal je veliko gredo, ki jo hoče imeti in že ga je veter odnesel drugam organizirati. Pa nisem bil samo jaz obsojen na to delo. Pri gredi so že stali štirje mladi možje z motikami. Nič nisem rekel, mislil pa sem le: "Le počakajte, fantje. Vam bom že pokazal, kako se po rudarsko dela." Pa sem se pošteno zmotil. Že po eni uri mi je jezik visel preko brade, znoj pa je kar tekel z mene; fantje pa še rosnege čela niso imeli. Rekel sem si: "Prijatelj, že pred leti si srečal Abrahama in si pozabil, da ti moči pojemajo. Kaj se skušaš z mladimi fanti in še prostovoljnimi delavci na Triglavski zemlji. Enkrat sem pa le bil prvi! Takrat namreč, ko je Stane prinesel "bucket of Kentucky chickens". Jedel sem s takim veseljem, da mi je sotrpnik odstopil svoj tretji kos. In še tega sem kar na hitro zmazal. Hvala, Stane, še nikoli v življenju mi nisi tako ustregel!"

Po kosilu sem se odpravil na iskanje drugega dela. Krampa sem bil že sit. Tudi v križu ni bilo prijetno. Vrtel sem se okoli tesarskega mojstra **Mileta Šircelja**. Verjetno sem se mu smilil ker sem bil "brezposelni", pa mi je dal delo, četudi ni bilo dosti boljše od prejšnjega. Prostovoljci pač vedno gor plačajo, so rekli pri nas doma; izgleda, da drži tudi v Avstraliji.

Na dan škofovega prihoda sem se že zgodaj popoldne podal na Triglavsko zemljo. Prepričan sem bil, da bom prvi, pa sem se zmotil. Gospa Košorok in g. Batič sta že skoro polovico slavlolo okrasila! Ko sem gospej povedal, da sem mislil, da bom prvi, je rekla: "Predolgo ste spali. Mi iščemo dan zjutraj in ne zvečer". Pa sem bil vseeno dobrodošel. Ker nas je bilo več, je bilo delo lažje.

Rad bi se s tem potom zahvalil vsem, ki so žrtvovali del svojega časa in dela za olepšanje zemlje pred prihodom škofa. Hvala možem, ki ste pripravili gredo, v katero je škof zasadil oljko miru, ki naj prinese strpnost in sodelovanje med slovenskimi društvi v Avstraliji. Predvsem pa hvala **Šircelju in njegovi ekipi**, ki nam je postavila pač najpotrebnejšo zgradbo in **Ritlopu ter sodelavcem**, ki so postavili močno in prijetno senčno tribuno. Ne smem pozabiti **kuharjev kuharic, ljudi pri vhodu in v okrepčilnici ter nešteto drugih**, ki jih niste videli, pa so prav tako vstrajno in požrtvovalno sodelovali. Posebej pa bi rad omenil gospo **Marijo Košorok**, ki je med nami vsemi gotovo največ žrtvovala. Oba dni je bila na zemlji. Od vseh strani so padala vprašanja, pa je na vsa odgovarjala. povsod delala, "komandirala" in navduševala. Ne

SLOVENE V TOKIJU.

Že dolgo sem si želel obiskati Tokyo in vsaj del Japonske. Ta želja se mi je uresničila v letošnjem maju ko sem se vsedel v letalo našega Qantas-a. Po devetih in pol urah direktnega poleta iz Sydney-ja smo že v zgodnjih jutranjih urah pristali v Tokiju. Pristanišče Yokohama, lepo tri milijonsko vlemesto nedaleč od Tokija, so vrata v Japonsko za velike prekomorske parnike. Letališče Haneda v Tokiju pa so vrata vseh znanih letalskih linij na svetu.

Japonec je danes skoraj 105 milijonov! Površina Japonske pa je približno polovico naše drave New South Wales. Od celotne površine je le 18% — 20% poljedelske zemlje. Japonska se sestoji v glavnem iz štirih velikih gorskih otokov in več kot tri tisoč malih otokov in otočkov ki so raztreseni v dolžini 1.300 milj v severnem Pacifiku ob obali Azije. Otok Hokkaido je na severu slede glavni otok Honshu, Shikoku in Kyushu. V glavnem sta otok Hokkaido na severu in južni del otoka Kyushu manj obdelana in razvita kot ostali deli Japonske.

V Tokiju sem stanoval vse tri tedne mojega obiska. Izbira hotelov je zelo velika. Od izredno luksuznih do prav prijetnih manjših hotelov. Naj tu tudi omenim da so Japonci zelo navdušeni za čistočo. Tudi Tokyo je zelo čisto in snažno 12 milijonsko vlemesto! Iz Tokija pa so redni dnevni izleti ne samo po tem strahotno velikem vlemestu ampak tudi na vse strani Japonske. Z organiziranimi bus turami sem si najpreje ogledal prelepi, svetovno znani tempelj Nikko ki je oddaljen 150 km. severno od Tokija. Čez dva dni smo se odpeljali v mesti Hakone in Kamakura. V Kamakuri smo si ogledali ogromni kip Buddhe iz bronze, kateri je bil vlit v letu 1252. Sedež fevdalne vlade je bil takrat v Kamakuri. V Hakone smo imeli prijetno kosilo. V pristanišču jezera Hakone nas je že čakal parnik s katerim smo se vozil in si ogledali prelepo okolico. Na vrhnem krovu tega parnika je bilo na šolskem izletu kakih 200 japonskih študentov. Kmalu nato ko sem se prikazal na vrhnem krovu je več kot dvajset študentov privleklo na dan noteze in peresnike. V vsakega sem se moral podpisati in ime dežele od kot sem prišel! S tega izleta po jezeru smo imeli tudi lep izleta po jezereu smo imeli tudi lep pogled na sveto japonsko goro, tako zelo znano Mt. Fuji, katera je ugasli ognjenik.

Dva dni pozneje sem se sam napotil v Yokohamo, kot že omenjeno,

vem, če bi jo primerjal mravlji ali čebeli?

Ko smo se drugi preoblekli in zamenjali delovne obleke, je začela gospa Košorok znova delati. Obleči je morala 36 otrok v narodne noše! Vsakemu je bilo treba potem obleko še popraviti, poravnati ruto, zapeti rokav itd. Pred škofa pač ne moreš kar tako, najmanj pa pri Triglavu! Zelo sem bil iznenaden, ko je pred me stopila moja hčerka oblečena v slovensko narodno nošo, ki jo je, kakor tudi druge, naredila gospa Košorok. Nikoli nisem mislil, niti sanjal, da bom kdaj videl hči v slovenski narodni noši.

"Luoie the fly"

glavno pristanišče velikih prekomorskih parnikov. Kakor Tokyo je bila tudi Yokohama že dvakrat skoraj popolnoma porušena. Prvič v letu 1923 ob velikem potresu, drugič pa v zadnjih tednih druge svetovne vojne. Pred sto leti je bila Yokohama še mala zaspana ribiška vas s samo nekaj sto vaščanov. Danes pa je dinamično pristanišče s skoraj tremi milijoni prebivalcev. Yokohama je živ dokaz čudovitega gospodarskega vzpona moderne Japonske. V Informacijskem uradu za turiste v Yokohami me je prijazna Japonska vprašala če si hočem ogledati notranjost tipičnega japonskega doma. Takoj sem se odzval ljubeznivemu povabilu. Izpolnil sem že tiskano polo da vedo kdo da sem in od kot prihajam. Taxi me je odpeljal v predmestje kjer me je vljudna gospodinja že pričakovala. Predno stopiš v samo hišo je najpreje potrebno — sleči čevlje. Nato sem dobil copate in lahko stopil v dnevno sobo. Soba je bila brez vsakega pohištva! Slamnate blazine, na katerih spi, vsako jutro zopet zviijejo in odstranijo! Samo na sredi je bila mala mizica in nekaj blazin na katerih smo klečali in pili čaj. Pagovarjali smo se o raz-

KORL HREN

ličnih stvarih. Zelo so se zanimali za Avstralijo. Nato mi je gospa prinesla darilce v mali škatljici. Bila je zelo lepa bambo broška. Njihov način je pa takšen. Gospodinja, ktere so se pri občini prijavile, da so pripravljene sprejemati obiske inozemskih turistov dobe od občine razna darila. Ta darila pa potem one izroče obiskovalcem njihovih domov. Na ta način kažejo občina in gospo-

(Dalje na strani 4)

AVSTRALSKO RASTLINJE

Nekateri cvetovi so široki kakor dlan, drugi, pisani — viseči z vej — kakor majhne trobente. Nekatera cvetišča vihrajo kakor zastave — visoka za dva moža.

Spet drugi cvetovi so drobni, rdeči, modri — sijočih barv kot pri nas na planinah.

(Poskusil sem si ohraniti take cvetove — pa so hitro veneli — ostali samo še v spominih očaranj in razočaranj.)

Velika drevesa so tu, široka, s šumečim zelenjem, ampak tujih oblik, zvita, grčava, sama svoja — bolj proti ravniku okrogla stebila — drevesa s sijočimi listi, kakor bi lošč bil na njih — in veliki grmi aralij z narezanimi listi, fantastično bujni — razkošni "plevel".

Tem rastlinam ne prideš blizu, zraslim na tujem, ne moreš jim reči ti — še zeleni vrinki iz Evrope, Kanade — breze, žaluške, bori, sem prinešeni, se zdijo kar sramežljivi v neznanski naravi, pradavni in tuji.

In ljudje? Ali posebej ni vredno prisluhniti neznanski, prastari, prečudni, divjinski naravi in iskati odgovorov v džungli — ob tistih vrhovih, temnih jezerih in prepadih in soteskah, ki so znotraj — v vsakem človeku?

Branko Rudolf

ZA NAŠE PREKMURCE

V Murski Soboti, v Prekmurju, izhaja vsak teden časopis VESTNIK. Vsak teden prinaša številne članke iz raznih krajev Prekmurja. Prav gotovo zanima tudi vas, kaj je novega v stari domovini. Se ne bi hoteli naročiti tudi Vi na ta, za Vas še posebej zanimiv časopis? Pošiljanje po letalski pošti je pač najprimernejše (Vestnik boste imeli v rokah v treh dneh). V tem primeru je naročnina A\$35.00. Veliko? Veste, časopis ni drag, le poštnina je za vsako številko skoro tisočak dinarjev.

Naročila pošljite na TRIGLAV ali na naslov:

Štefan SOBOČAN
Uprava Vestnika

69000 MURSKA SOBOTA, SLOVENIJA, JUGOSLAVIJA.

ASSISTED PASSAGES CONTRIBUTION

Migrants seeking assisted passages to Australia will pay more towards their fares from 1 July, 1973. The new contribution of \$75.00 would apply uniformly to families, married couples and all single persons aged 18 or over.

The new scale of contribution takes account of increases in passage rates and wage levels over recent years and is the first general increase in the migrant's contribution since 1974.

dinje, v ne mali meri, gostoljubnost do inozemskih obiskovalcev. Po čaju me je gospodinja spremila na izredno lepo razgledno točko Yokohame. Nato sva odšla v zelo zanimivi del mesta. — Chinatown! Kitajski del Yokohame je zelo pester. Mojo gostiteljico sem v šali vprašal če je tu moja glava varna! Prav pristrčno se je nasmejala. Kmalu nato sva se poslovila. Zahvalil sem se za njeno gostoljubnost in za darilce. Nato sem odšel do Marine Tower kjer me je neslišno dvigalo potegnilo na 106 metrov visoki razgledni stolp. Razgled mesta in pristanišča je bil ob lepem sončnem dnevu prekrasen. Od tu sem šel na sprehod po zelo negovanem Yamashita Parku, ki je tik ob obali. Pot sem nadaljeval do raznih velikih trgovin. Kmalu nato me je zelo hitri vlak v 50 min. pripeljal nazaj v Tokyo. Po dobri večerji in lepih doživljajih sem kmalu prav sladko zaspal!

Kot navdušen šahist sem v Tokiju kmalu našel T.C.C. (Tokyo Chess Centre) ki je nedaleč od žel. posaje Higashi Nakano. V treh tednih mojega bivanja v Tokiju sem ga večkrat obiskal. Večino partij sem tudi pisal za spomin. Šah na Japonskem še nima prav močnih korenin! Toda kar je šahistov so vsi zelo navdušeni.

Sedaj pa še nekaj besed o tokij-skem transportu. Vse pohvale veljajo podzemski želenici in splošnemu železniškemu prometu! Ves železniški promet tako brezhibno deluje da so Japonci nato upravičeno ponosni! V takem strahotnem vlemestu je pa tudi nujno potrebno da železniški promet hitro in poceni razvozi milijone in milijone uslužbencev zjutraj v službo zvečer pa zopet domov. Od 7-930 zjutraj in od 5-7.30 zvečer so vsi vlaki dobesedno nabasani. Prav tako je bilo na postaji Meguro nekega dne ob osmi uri zjutraj. Ker se nisem hotel drenati sem se v naglici odločil da počakam na drugi vlak. Vlaki so tako pogosti da je bil v nekaj minutah že drugi na postaji toda z malo razliko. Ta je bil še bolj nabasan kot prejšnji! Vagoni so daljši kot naši in zelo čisti! Ko vlak na postaji že obstane se šele kakšni dve sekundi nato vsa vrata dvanajstih vagonov avtomatično odpro. Po dveh minutah se pa zopet vsa vrata zapro. Japonci so že tako navajeni na take množice da to čisto mirno vzamejo. Da je v enem jutranjem in večernem vagonu 250 ljudi namesto 80 to Japonci ne spravi iz ravnotežja! Prav posebno doživetje pa je peljati se v najhitrejšem vlaku na svetu! Imenuje se "Bullet Train" in prevozi v eni uri 210 km.! Progo Tokyo — Kyoto 514 km. prevozi v treh urah! Na tem vlaku ima vsakdo svoj sedež. Številka mojega sedeža je bila E26 vagon šte. 16. Na postaji pa je bila na cementnem tlaku nabarvana številka vsakega vagona. Naša izletna grupa je tako čakala na peronu pri številki 16. Ta elegantni vlak se je tako ustavil da so bila vrata vagona 16 točno tam kjer je bila na peronu na cementnem tlaku nabarvana šte. 16!!! Da, Japonci imajo zelo modern in brezhiben transportni sistem.

Po treh tednih bivanja v Tokiju sem naslednji dan v Sydneyju opazil dve stvari. Prvo malo ljudi na glavnih sydneyjskih cestah, drugo pa dolglasna moška — strašila!!

Sydney v maju 1973.

Karl Hren

POSLOVILNI VEČER

V soboto 5. maja smo imeli poslovilni večer od naših poročnih parov. Predno so srečaje odpotovali na KMEČKO OHČET v Ljubljano, smo hoteli tudi mi imeti malo "ohčeti". In smo jo imeli! Bilo je sicer mnogo priprav s krašenjem dvorane; posebno trakove ni bilo tako lahko

pod strop pripenjati, kot bi si človek mislil. Ljudi je prišlo mnogo, med njimi tudi g. L. Brajevic, član jug. diplomatskega zastopstva v Sydneyu z družino. Z družabnostjo smo pričeli že ob 8h, ženina in nevesti pa smo pod vodstvom pristnim prekmurskih pozvačinov pustili v dvorano

NA POSLOVILNEM VEČERU

V PREMIŠLEVANJE

Začetek vsake organizacije pa naj bo politična, gospodarska, kulturno-prosvetna, socialna sportska itd. temelji na potrebi kraja. Za ustanovitev take enote se vedno zavzame nekdo ali več od njih, ki vidijo dalje in hočejo nekaj napraviti, iz gmotnih koristi ali pa osebnega zadovoljstva. Organizacije Nacionalnih skupin, katere imenujemo Društva, Združenja, se vedno ustanovijo izven svojih rodniških dežel in izvirajo iz "Patriotizma". Tak naj bi bil vedno začetni namen; združiti vse na gotovem območju, ki spadajo v isto narodnostno skupino, — za nadaljevanje tradicij svojega naroda v tujem svetu.

To je velika in odgovorna naloga tistih, ki pričnejo z organiziranjem. Dati obliko, program in smer delovanja, od tega je odvisen celoten uspeh oz. neuspeh. Ako pridejo s programom ki zadovoljuje večino, je uspeh siguren; programi na politični osnovi ne zadovoljujejo vseh zato so kratkotrajni. Enako je z združenji, ki v svojem programu izključujejo vzdrževanje vezi z rodno Domovino in stem izgubljajo vrednost svojega obstojanja.

V društvih, ki imajo v svojih programih predvideno vse kar zadovoljuje večino narodnostne skupine, pa kljub temu ne napreduje kot bi bilo želeto, ali pričakovati, so krivde vsekakor notranjega značaja v samem vodstvu. Vse tovrstne organizacije, ki so v večini primerov "kulturno-prosvetnega in socialnega značaja", njih člani delujejo na prostovoljni bazi in pri vsakem delu. Povsem razumljivo pa je, da vsakdo ki dela "zastonj" vseeno pričakuje pohvale ali priznanja, ako se to prezre, počasi izpade od aktivnosti. Enako slabo je, delo ali dosežene uspehe enega priznavati drugemu, ali si celo samovoljno lastiti uspehe drugih, za priznanje. Neodkritost, pretvarjanje resnice, svojevoljno enostransko odločanje, ambicioznost, iskoriščanje ali iskanje koristi, laži ali prikrivanje dejstev pa tudi neumesne užaljenosti, so rana vsaki organizaciji in sigurna pot za propad. Ni društvene organizacije brez napak posebno v začetnem razvoju in še manj poedinca z vso čistostjo.

Mi imamo odličen program, zadovoljiv večini naših ljudi uspehi v kratkem času obstoja nadpričakovanjem. Lahko bi bilo narejenega še dosti več, ako bi vsi sodelovali. Ali veljajo navedene slabosti tudi nam? Smo pred zborom Družbe, pripravimo se za nadaljne uspehe, zato v "Premišljevanje" za odstranjevanje dosedanjih napak.

F. Mavko

TRIGLAVSKI "CHARTER"

Ker je zanimanje za obisk domovine okrog božičnih praznikov in novega leta iz leta v leto večje, bomo, da ljudem olajšamo potovanje, imeli

V TOREK 18. DECEMBRA 1973

J.A.T.-ovo letalo do Zagreba.

Vsi rojaki, ki bodo potovali s tem letalom bodo imeli PROSTO vožnjo s posebnim avtobusom do LJUBLJANE.

Rojaki, ki se za ta polet zanimajo, naj se čimprej zglase v Slovenski pisarni na Triglavski zemlji ali še bolje pri g. LOJZETU KOŠOROKU na ADRIATIC TRAVEL CENTRE, 155 Bathurst Street, SYDNEY.

no še le ob 9h. Meni je bilo kar nerodno, ker sem moral na čelu spreveda igrati harmoniko, pa se je le vse dobro izteklo. Za ženina in nevesti sem zaigral poseben ples. Od vseh sta bila najbolj zanimiva pozvačina, g. Ritlop in g. Kodrun. Prinesla sta med nas lep star običaj iz svojega Prekmurja. Tudi avstralski gostje so ju z zanimanjem ogledovali in se davili na "snahinem mleku".

Ves večer je potekal v najlepšem redu in zadovoljstvu. Tudi potice in druge domače dobrote so dobro tekile, škoda le, da je bilo ob polnoči vsega konec. Se bomo še drugi zbrali!

M. Konda

Nevidna pomoč

Že sedem let je bil na jugoslavanskem predstavništvu v Sydneyu v službi g. LJUBO BRAJEVIC, ki se te dni vrača domov na drugo službeno mesto. Kot vice-konzul je mnogo storil za rojake v Avstraliji, tudi za Slovence! Naša kluba sta mu še posebej hvaležna za lepe filme o Sloveniji, predvsem pa za prijazno besedo, ki jo je vedno nudil našim članom in rojakom. Njemu, njegovi soprogi in obema hčerkama želimo srečno vrnitev v domovino in obilo uspeha pri nadaljnjem delu za dobrobit vseh!

Triglav in Planica.

TRIGLAV SE JE POSLOVIL

V zelo okusno okrašeni dvorani je vzel "Triglav" slovo od Dušice in Ivana ter od Sue in Kim, ki so se odpravljali na Kmečko ohcet v Ljubljano. Večer je bil odličen. Spored skrbno pripravljen, kar pomeni, da organizatorji večera niso spali.

Najlepši trenutek je bil, ko sta prišla ob zvokih harmonike v dvorano poročna para v oblekah, v katerih sta bila poročena v Ljubljani. Otroci, ki so bili vključeni v spreved so bili vsi v lepih narodnih nošah, kakor tudi dekleta (verjetno nekatere že mlade gospe), ki so ponujala okusne, doma pečene potice. In prekmurska pozvačina! Da bi ju koklja brcnila s snahinim? mlekem, s katerim sta bila tako skop. Njune noše so bile nekaj posebnega!

Ves večer je potekal kot prava kmečka ohcet. Kako lepe običaje imamo Slovenci. Le škoda, da izumirajo. Društva, ohranjujte jih!

Mislím, da smo vsi, ki smo bili na tem večeru dolžni posebno zahvalo Lojzetu in Mariji KOŠOROK, ki sta ta večer v imenu Triglava organizirala. Posebno tisti, ki imamo s sličnimi zadevami opravka lahko razumemo, koliko truda je za nekaj takega in še potem vsem ne ustrežeš.

Številni Avstralsci, ki so bili tudi na večeru, se kar niso mogli načuditi našemu narodnemu bogastvu. Niso mogli prav razumeti, da lahko tako mala skupina, tako daleč od doma s tako vneto dela za ideal, za slovenstvo!

Misel večera je zajela v polnosti mati avstralskega ženina, gospa Lyle, ko je rekla: "My husband and I have not spend an evening like this in all our born days!"

Marta

Pripomba: Čitajte vtise, ki jih je gospa Lyle doživela na Kmečki ohceti v Ljubljani, kamor je odšla s svojim sinom Kim-om.

With Qantas To Wedding In Ljubljana

We arrived in Ljubljana on 21st May. The traffic was so thick and fast we had to pull into a parking place. The people are very nice and the hospitality of everyone particularly Mr. Mavko's two brothers and his wife, they are bending over backwards to make us welcome. Yesterday they took us to lunch in a restaurant and it had a beautiful mural right across one wall depicting the crowning of the first Ljubljana Duke, all in national costume.

Then they took us all to "Bled" it is built round a lake and very beautiful, there is an island in the centre of the lake and it has a chapel built on it and they have three glass panels in the floor and when you look down there are the skeletons of people from the 10th century, it dates back to the Bronze Age and the things they have found, also about 120 bodies of Priests. They believe if you ring the bell in the chapel and make a wish it will come true,

I DID JUST THAT...

We were then taken over another castle in Bled and for charm this one is so far the best, it is very pretty, little pots of red geraniums all over the place and vines in beautiful colours all over the walls and the furniture. I do not expect to ever see anything to equal it also downstairs they had all the weapons of the time and they could have been straight from King Arthurs Court, great axe like weapons on long posts and swords, also some things that were unnerthed on the island that date back to B.C. pottery vases and the like and rings also a skeleton of a woman with jewellery in her ears rings on her fingers.

We were then taken back to Mr. & Mrs. Joseph Mavko's home and it is a lovely two storey home and they produced great plates of cakes, sausage & bread & red wine and we all had a lovely time. Their hospitality has to be seen to be believed.

Last night 23rd. we went to the beginning of the ceremonies of the Wedding Festival and they had a magnificent choir (consisting of students) on the stage all dressed in Black & White and as each couple were introduced the choir sang a song in that particular language. They sang "Tender Love" in English for Sue and Kim.

Sue and Kim were the first couple to be introduced and they presented Sue with a bunch of long stemmed red carnations and Kim with one white carnation. This was the same for every couple as they appeared. On Sat. the Slovenia couple will be the first married and Sue and Kim will be their witnesses (or Bridesmaid & Best Man) and the Slovenians will be likewise for them. They are a very nice couple and Sue and Kim spent yesterday with them and the language was a bit hard so Kim bought a dictionary and last night couples were able to converse quite well and I think they all liked each other a lot. To-day Sue has to learn to bake bread then she is taken to a castle this afternoon, where we will meet her later. Kim is going down South for two days with all the men.

Yesterday we went to a lovely ski

village and we walked close to the mountain, saw the waterfalls and also a tiny little church which held about 10 people and they have a service about three times a year. They have a lot of shrines in the forests and villages and the people leave vases of flowers beside them. We then went round to the Gondola but it was too late to go up the mountain in it (I wasn't sorry, the height of the mountain was fantastic) We also went through a village where Mrs. Mavko was born and they took us to a Castle there and the legend is that a Lady called Veronica owned it and lived there years ago and she was so mean she wouldn't help anyone. One day a man begged for food and she was so angry she hit the Castle with her hand and said she would sooner the Castle crumble than give him any food. The hand print is still in the wall and the castle is literally crumbling. The legends and stories are very interesting. Last night we went to the opening ceremonies. They are all making sure we enjoy ourselves and everything is planned to make us happy. To-day we are going shopping in the Market Place. In the market they have all kinds of herbs, cheese, eggs, sauerkraut, vegetables, meats, dried prunes, fruit & sausage, bread, clothing, toys & woodwork.

Everyone starts work at 7.00 am. here. Factories 7.00 am. Office 8.00 am. and everyone is finished about 2.00 & 3.30 pm., and it doesn't get real dark at all but about 9.00 pm. it starts to get a little darker, so it is hard to judge the time, but everyone makes the most of the long free time which is very good.

O, WHAT A WEDDING!

It was a beautiful warm sunny day and we were up about 8.00 am. and had to leave the house about 10.00 am. to catch a bus into Ljubljana as the procession started at 11.00 am. & we wanted a good position. The streets were crowded and we had to push our way through to the Town Hall. When we arrived there the square was barricaded off and I wanted to lend Sue that wedding hankie so Vera asked a Policeman on duty and he asked somebody else and eventually a man came up to me and said "Australian Mama", "come" and took my hand and took me right up on the steps where the Bridal couples were to arrive.

There were men dressed in white with long white socks, white uniforms with green flowing capes and white caps and they lined the steps and were the heralds and gave out massive fan fares as the procession came in sight. Well I have never seen anything like it, I'll guarantee that every State was represented and as each group filed past each was more colourful than the other. They were dancing and singing and bands were playing, then the Bridal carriages came in sight and the crowds cheered and roared, the Slovenian couple were first and their carriage was decorated with red carnations and fern, each carriage was drawn by two horses with flowers through their manes and also across their backs. Then came Sue & Kim and theirs was decorated with white carnations and they looked lovely in the carriage. There were fourteen Brides & Grooms altogether and all

the carriages were different. They stopped and all stepped out of the carriages and formed a line in pairs. Sue & Kim were chosen to be married with the Slovenian couple and they were each others witnesses. This apparently is a great honour and I must say they had a lot more photos of them in the newspapers and I believe it was on television for 1 hour last night.

Now they walked up a red carpet then up the stairs to the Town Hall and I gave Sue the hankie as she passed. All the couples went into the Hall and nobody else was allowed in only "Press Photographers". There were Pages White Wigs and Green suits and little girls dressed in White also white wigs, holding candles while the couples passed by.

Kim said the service was very nice but he didn't know when to say "I Do" and the Slovenian couple had to say "say yes Kim". The Magistrate was dressed in a long robe and had a large medallion on a gold chain round his neck. The service lasted about one hour and while we all waited outside the various groups danced and the bands played and everyone was in a happy mood.

The Brides and Grooms all came back out onto the steps and the people cheered and were excited and then each couple were presented with this beautiful cradle and layette all hand worked, these were lifted into each couples carriages and were taken with them, the procession started again only this time there were also horse drawn carriages behind them, each depicting the brewery or various firms or States, it took about 1 hour for the procession to finish going past and by this time the couples were arriving at the Tivoli Hall and

NARODNE NOŠE NA KMEČKI OHCETI ZADAJ LJUBLJANSKA UNIVERZA

the room is like our showground with seats going in tiers right up to the ceiling, with a large floor space, with tables set all round the dance floor. The whole pavillion was decorated in red & white with red paper hearts hanging from the ceiling in various sizes. Huge baskets of red carnations were placed around the room and where the Brides & Grooms sat there were carnations everywhere.

AND THE FOOD...

About seven of Ljubljana's Hotels catered for the couples and each Hotel tried to outdo the other. The food was wheeled in at one hour intervals and the first one was in the form of a huge cake decorated with red carnations, it was about 6 ft. high and 6 ft. wide and sitting on the top of the cake were a little Slovenian girl and boy and they threw tiny rolls of streamers as the cake was wheeled into the room. The chef who cooked the meal walked beside the trolleys in each case and there were other chefs to serve each meal.

The second was 50 lb. Duck, 50 lb. Chicken, 50 lb. Turkey and that was decorated like a stove.

The third was a cave man dwelling with two girls dressed in furs and fur boots like the cave days also two men and they served deer and roast beef, spinach and potatoes.

The fourth was another stove and they served pork and veal.

The fifth was the wedding cake which came in a Gondola with an old Gondolier paddling his oar as the boat was wheeled in. Honestly it would have to be seen to be believed, and in each case the Bridal couple were expected to eat the meals.

I tried to get all this on film so you can see what it was like. We met the photographer from Vienna studios and he has been terrific, has followed them everywhere to all the events and photographed everything.

Here they have huge apartment blocks no single houses and each block looks alike, they have large grounds for the children to play in.

We have been for long hikes (20 miles or so) along the forest tracks. Friday we climbed the stairs to the tower in the castle at Ljubljana and it was about 200 almost right to the roof.

The wedding was unbelievable. Kim had to pay \$350 but said that he was happy to do it because this wedding could not have been bought for \$350,000. They have been treated like royalty and everybody has stopped them and asked for their autograph, they have also made a lot of friends. They received a lot of presents and bunches and bunches of flowers, Sue's bedroom has been covered in flowers. They have all been appearing at different functions and will be until Friday 1st June. All things have been thought out well for their pleasure.

Mrs. B. Lyle.

: : V Celju so imeli v juniju mladinski pevski festival, na katerem je nastopalo 52 mladinskih pevskih zborov s skupno 3150 pevci.

: : Novi železniški most na Muri, ki ga gradi Madžarska in Jugoslavija, bo povezoval železniški postaji Kotoriba in Murakerszetur.

VELIKONOČNI PIKNIK

Na velikonočni ponedeljek smo imeli na Triglavski zemlji piknik, ki je bil nadpovprečno dobro obiskan. Bilo je lepo in prijetno. Vsak obiskovalec je dobil pri vratih slovenski pirh, ki jih je pripravila Mici Konda, njen brat Martin pa je skrbel za ozvočenje. Kuhinjo so vodili strokovnjaki: Ritlop, Kodrun, Gamboč, Hozjan in kot "boss" gospa Irinka FLISAR. Prostore pa so okrasili Emil Kukovec, Boris Zlatič, Boris Kukovec in gospa Kodrun. Brez pomoči drugih poživovalnih, kot so Kristina Kukovec, Marija in Mirko Lukežič, gospa Vrkič, Danica in Jože Fišer, Furlan Majda, Štefan Žekš in še cela vrsta drugih, si takih prireditve ne bi mogli privoščiti. Pri srečolovu smo imeli lepa darila, ki smo jih dobili od gospodične Marte Smuk in gospe Nusdorfer. Hrano in prijačo so pohvalili vsi, torej jo lahko tudi mi!

Imeli smo tudi več družabnih iger in tekmovanja, kar je popoldan še bolj razgibalo. Zmagovalci so dobili primerne nagrade. Med zmagovalci (mladimi in starejšimi) moramo omeniti naslednje: Ritlop, Lukežič, Gamboč, Bedernjak, Debeljak, Furlan (tek v vrečah). Zmagala sta Ritlop in Bedernjak, a pri končnem tekmovanju je ostal zmagovalec Mirko RITLOP. Tudi otroci so tekmovali v vrečah: Brigita BEDERNJAK (1), Warec HICKEY (2) in Lily BRESKY (3). Izkazala se je tudi Rezi KODRUN, ki je zasedla prvo mesto v svoji skupini. Dekleta in žene so se poskusile v pobiranju ščipalk za perilo. Prvo mesto si je osvojila gospa Kristina KUKOVEC. Pri "grizenju" jabolk, so imeli najboljše zobe Radek MESERIC z (1), Boris BRESKI (2) in Rezi KODRUN (3). Največ "sape" pri napihovanju balonov pa so imeli: Mary MOCIM (1), Istok NUSDORFER (2) in Loretta RAITER (3). Pri teku z jajci so dobili prva tri mesta Boris KUKOVEC, Boris SANDOR in Boris BRESKIN (kar trije Borisi!). Ko so z žlico in nekuhanim jajcem tekli žene, je prišla prva na cilj Else JUHARD, sledili pa sta ji Štefka ZAFORŠNIK in Marija LUKEŽIČ.

Imeli smo še veliko drugih z animivostmi. Dobro volje je bilo dovolj, obiskovalcev veliko.

IZ PISMA...

"Ja, predvčerajšnjim, v soboto smo pa videli 14 nevest in ženinov iz vsega sveta, med drugimi tudi dva para iz Avstralije. Avstralec, če tudi precej poraščen po obrazu, je bil simpatičen in tudi nevesta z belim klobučkom je bila "šik". Prav tako slovenski par. To se ne da popisati kako poteka naša kmečka ohcet. To celi teden "matrajo" te novoporočence. Enkrat imajo fantovščino, drugi večer deklščino, potem morajo ženske koruzo ličkati, fantje drva žagati itd. Teh ceremonij ni ne konca ne kraja. Ženini dobijo svoje neveste šele v soboto na magistratu "v roke" in nič preje. Potem pa tisti spreved po Ljubljani in to ob najlepšem vremenu in v najlepših barvah vseh mogočih narodnih noš. To je res nepozabno tako za gledalce (firbce) kakor tudi za "komaj čaka-joče" novoporočence!"

Lado Hren

THE PATIENT

With dismal eyes the patient sat,
His face a cloud of gloom,
Nor did much hope his looks beget,
To light the doctor's room.

Just what you need, the doctor said,
Is something I can't give.
You need so much to lift your head
To stand up straight and live.

A hearty laugh is what you need,
You ought to have some fun.
Some honest mirth your soul will feed
Before your life is done.

A circus now is in the town,
A show known far and wide,
And there they have a famous clown
A clown to burst your side.

Just yesterday I saw him play,
A jolly fool is he;
He lighted up my entire day
And did so much for me.

So I suggest this very night
The circus you attend.
That show will be a merry sight,
Your heavy heart to mend.

But that won't do, the patient said,
And saw the doctor frown;
But he went on with lowered head —
For I, sir, I'm that clown.

"Quarterly Review" Guildford Gospel Chapel

SCHOOL

Different subjects which fill the head with knowledge;
Maths, with numbers, figures and signs floating over the page;
English, where words together make some sense;
Geography, our earth and how it lives;
Science, and how we're all made up;
History, to teach us of our heritage and past;
I think of all that I now know;
I sigh at that which I have yet to learn!

Mary Obličak

Vseh vrst zatvaranja sprejema

LEGAL AND GENERAL ASSURANCE SOCIETY LIMITED

Ena največjih zavarovalnic na svetu.

Zastopstvo:

"TRIGLAV" — SYDNEY, Bibbys Rd.

St. Johns Park.

Provizija za gradbeni sklad doma.

TAX RETURNS — 1973

Knjigovodstvo — Zavarovanja

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LIMITED

233a JOHNSON ST., ANNANDALE, 2038.

Prevezujemo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb, kontraktorjev kot tudi posameznikov. Urejamo finančne obračune (Income Tax Returns), rešujemo davčne probleme in dajemo strokovne nasvete.

Zastopamo različna zavarovalna podjetja — Tariff Companies.

Zavarujemo: življenje, proti bolezni in nesrečam (Workers Compensation — Public Risks — Superannuation Scheme etc.), kakor tudi nepremičnine in drugo.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA. Tel.: 660-2444.

MAJSKA PRIREDITEV

Imeli smo jo 12. maja in je odlično uspela. V svoji sredi smo imeli vice-konzula g. L. Brajeviča iz Sydneya in njegovo družino. O njihovem obisku smo veliko čitali v takojšnjem tisku. Objavljenih je bilo tudi več slik. Članke je napisala Hermine Rainow, Slovencem dobro znana in naklonjena sodelavka dnevnika Mercury v Wollongongu.

Na tem večeru smo se tudi poslovili od Dušice in Ivana, predno sta z JAT-om odletela na Kmečko ohcet v Ljubljano. Klub jima je dal majhen spominski dar, ki sta ga bila zelo vesela.

Sredi junija imamo občini zbor (ko bodo te vrstice objavljene, bo že za nami), **mejnik našega dela — dan naših načrtov za bodočnost.** Vedno bliže prihajamo uresničiti naše želje po domu. Kdaj bomo imeli dovolj "pod palcem", za kaj takega, pa še ne vemo. Težko je, ker nekateri delajo čez dan, drugi pa ponoči. Se kar ne moremo sestati v večjem številu. Ali, kjer je volja, je tudi možnost — **IN VOLJE NAM NE MANJKA!**

"BAKE A CAKE"

Dne 26. julija t.l. imamo ponovno "Bake a Cake Competition" v Wollongongu. Lani smo imeli srečo — odnesli smo prvo nagrado, kako bo letos, vam sporočimo prihodnjič. Gotovo ne bo šlo tako gladko, ker se že tudi druge narodnosti vstrajno pripravljajo na ta dan. Vsekakor so naše žene odločene, da bodo tudi letos dostojno zastopale naš klub Planica. Želimo jim vso srečo. Vse žene ste naprošene, da sodelujete. Za podrobnosti se obrnite na DRAGICO GROZNIK telefon: 61-4075.

"Bake a Cake" bo v četrtek 26. julija v Warraung Shopping Centre. Pecivo bodo ocenjevali ob 6h zvečer. Prosimo vse rojake, da pridejo, če le morejo. Po ocenitvi bodo vsa peciva na prodaj!

Slovensko Društvo Planica je bilo ustanovljeno nekako pred tremi leti na pobudo g. Slavkote Vavpotiča, in sicer strogo samo kot kulturno in družabno Društvo. (Politike v našem Društvu Planica ni, in jo tudi ne bo).

Uspeh našega Društva Planica se je pokazal prav hitro, in naj omenim samo nekatera dela, katera je Odbor Planice organiziral v preteklosti:

Družabne večere v prostorih Slavkote Vavpotiča, nastop koncerta Lojeta Slaka in Fantov s Praprotna v Wollongongu, udležitev pri Fusion 72, ter parade v narodnih nošah v Wollongongu, (červno je močno deževalo tisti dan, je naše Slovensko Društvo Planica zastopalo 36 oseb v Slovenskih narodnih nošah!)

Slovenske razstave v Wollongongu in Albion Parku, veliko Silvestrovanje v Port Kembla, prikazovali smo Slovenske filme, tombole, piknik, i.t.d.

Ter vsako mesečne zabave s plesom.

Vse te prireditve je organiziral Odbor našega Društva in resnično so bile sprva velike težave in dosti dela; ali bil je tudi uspeh. In še večji bi bil lahko ako bi vi vsi prišli in nam povedali kaj še želite in kako bi se dalo še bolj izboljšati naše dosedanja društvo, saj več ljudi vedno več ve.

Sami lahko sodite pa vašem mišljenju, in videli boste, (da je Slovensko Društvo Planica na pravi poti, in ima še večje pogoje za bodočnost še posebno če nam boste vi priskočili na pomoč in nam predlagali vašo mišljenja, kako bi se dalo še izboljšati naše in vaše Slovensko Društvo Planica.

Večkrat smo že čuli, da bi nekateri naši rojaki radi prišli na naše Slovenske zabave, ali nevedo kedar in kje, zato vas lepo prosimo pošljite nam njihove naslove in začeli jim bomo pošiljati vabila. Naslove lahko sporočite ali pošljete na

Zvonko Groznik
45 Barellan Ave.,
Dapto NSW 2530

PLANICA — WOLLONGONG

FUSION 73.

The COASISIT, the Latvian Ladies' Friendship Association, the German Saturday School Association and the SLOVENIAN CLUB PLANICA will take part in this year's International Bake-a-Cake Day.

The best decorated stall and the group which makes the highest profit receives prizes. Profits are shared between stall holders and Fusion '73.

Hermine Rainow

A farewell party

A farewell party was arranged for IVAN DEBELJAK and DUŠICA BEGUŠ by the Slovenian Club Planica in Wollongong. The party was at the Alliance Hall, Market St., Wollongong.

Ivan is a former Wollongong man who married Dušica of Sydney, at the traditional Slovenian wedding ceremony in Ljubljana on May 26th, 1973.

Dušica and Ivan are migrants from Slovenia, one of Yugoslavia's republics.

The annual wedding ceremony for couples all over the world is Slovenia's greatest festivity and tourist attraction.

Hermine Rainow

NOVI ODBOR
PLANICE

Novi odbor Slovenskega kluba Planica v Wollongongu sestavljajo:

Izvršni odbor: N

Grozni Zvone, predsednik
Obleščak Andrej, p. predsednik
Blažekovič Franc, tajnik
Jazbev Lenart, namestnik tajnika
Marksel Karel, blagajnik.

Ostali odborniki:

Debeljak I., Komel A., Rudolf I.,
Godina J., Markulja I., Zivko J.,
Stiftar F., Furlan M.

VAŽNI SKLEPI OBČNEGA
ZBORA SO BILI:

Članarina za prihodnje leto bo \$2.00. Finančni člani bodo imeli pri klubskih prireditvah pri vstopnini 50c popusta.

Planica bo sodelovala pri FUSION 1973. Tekmovali bomo pri BAKE A CAKE (sodelovalo bo nad 20 raz-

ličnih narodnostnih skupin in organizacij). RAZSTAVA PECIVA IN OCENJEVANJE BO 26. julija 1973 ob 5h popoldne v WARAWONGU. PRIDITE!!!

V septembru bo PLANICA sodelovala pri lokalnem prazniku v Wollongongu. Spreveda po mestu se bomo udeležili v narodnih nošah. Razstavljali bomo tudi svoje narodne lepote. To leto slovensko kmečko izbo s predico in kolovratom.

Družabne prireditve bomo imeli kot dosedaj in sicer enkrat na mesec. KO BOMO ZMOGLI, BOMO KUPILI SVOJO ZEMLJO. Trenutno so naše finance preslabe. TRIGLAVU v Sydneyu bomo predlagali več skupnih izletov in piknikov. Člani bi se radi medsebojno spoznali in porazgovorili.

Občni zbor je potekal v lepem redu in je vsekakor koristil duhu Slovenstva in Planice. Iz odbora sta zaradi preobremenitve v privatnem življenju odstopila "stara" odbornika g. Jože KOMIDAR in g. Vinko BOGOLIN. Članstvo se jim zahvaljuje za vse delo in upa, da nam bosta tudi v bodoče priskočila na pomoč, kadar bo treba.

Dopisnik za
Triglav-News, Wollongong

PISMO UREDNIŠTVU

"Zelo sem zadovoljna, da ste mi poslali zadnjo številko Triglava. Skrbno sem ga prečitala. Ima še precej bogate članke.

Bila sem tudi vesela, ko sem videla Dušico in Ivana. Tudi jaz jima želim veliko ljubezni v zakonu.

Vidi se tudi, da se imate med seboj radi in vsled te ljubezni boste prišli tudi do svojega doma, katerega si vsak tako želi.

V časopisu sem prečitala članek o pokojnem Pavlu Arharju. Tudi jaz sem bila na njegovem pogrebu, ki je bil izredno lep, a obenem žalosten. Pavle je bil aktiven član slovenske skupnosti. Trudil se je in skrbno delal za naš dom. Žal je bilo okrog vedno dovolj takih, ki so bili uspehom zavidljivi in so se zato izživljali v rušenju. Pavla to ni motilo. Ko se je ustavilo, je začel znova. Bil je poln toplote in ljubezni. Pri njegovem delu mu je požrtvovalno pomagal Tom Pirina.

Želela bi dobiti tudi naslednje številko časopisa. Srečna sem, ko čitam slovenske vrstice in obenem zvem novice o svojih najdražjih."

ŠE ENO PISMO

"Ko sem se vrnil po novem letu iz Sydneya, sem se Vam oglasil s kratkim pismom. Odgovora do danes še nisem prejel. Mislim, da so "dobri" ljudje kaj spletni vmes. Da bi ugotavljal kaj in kako, mi ni bilo, ker sam sebe večkrat "pregledam" in vskub vsemu mirno spim. (Krivda je naša. Omenjeno pismo ni zahtevalo izrecnega odgovora, dela pa ne manjka — pa ni bilo odgovora. Oprostite!).

Pred par dnevi sem prejel Triglav, Marec 1973. Hvala lepa! Kot sem iz večine člankov videl, močan "jugo"-odsev! Celotno dr. Lenič je dobro vedel, kje je treba povdariti, da so ga jugoslovanski škofje izbrali za to mesto. Ker me poznate, ne boste zamerili, če mislim, da bodo lahko kdaj tudi narodne noše postale "jugoslovanske".

Mi tukaj se imamo po navadi. Politiziranje je nekako utihnilo, ker izgleda, da smo prišli do spoznanja, da se svet vrti naprej brez nas.

M.K.

KO SE POMLAD PREBUJA

Pred mesecem dni je bil doma maj, čas ko se vse v naravi oživlja in zeleni. Narava ima novo, cvetočo obleko, ki vabi človeško oko in srce. Vse je veselo, srečno in polno ljubezni!

Če se človeška roka dotakne teh nežnih cvetov, jih odtrga in prinese domov, je njihovo življenje le kratko. Po par dneh ovenejo, pa naj še tako skrbimo zanje. Cvetje uvene, umre; vržemo ga na smetišče in ga pozabimo.

Kako različni so cvetovi, ki se odpirajo v maju. Najbolje jih poznajo čebelnice, ki srkajo iz njih sladki med. One vedo razliko med enim in drugim črešnjevim cvetom, mi ne! Različen cvet, različen sad? Le, kdo ve!

Pri oknu je sedelo dekle, gledalo na pomladno cvetje in si mislilo, zakaj dobra narava ne naredi vseh cvetov enakih; če ne že cvetov, vsaj človeških življenj, da bi ne bilo zavisti,

sovraštva, predvsem pa bolečine.

Zrlo je dekle v črešnjo, zrlo dolge dni. Odpadlo je cvetje in padlo na zemljo, del ga je odnesel veter na okno k dekletu.

Življenje je šlo svojo pot, kjer je bil prej cvet, je začel zoreti sad. Tudi deklica je dorasla, "cvetje je bilo potrgano"; v sebi je začutila rast novega rodu. Bila je žalostna, ker je vedela, kaj bodo ljudje govorili, a prav tako tudi srečna, ker je bil novi rod sad ljubezni in vdanosti in ker se je čutila junaka, ker je vkljub vsemu vstrajala pri ljubezni, ki je bila sicer skrita, a njena.

Mlada mati, s srečo materinske ljubezni v srcu in senco človeške hudobije pod očmi, je sedela pri oknu in gledala v oči mimoidočih, ki so se spogledovali, češ "prešušnica"! V srcu ni imela bolečine, med ljudmi ne prijatelja. Tudi

"trot", ki je posrkal med, ni prišel mimo okna! Bilo ga je sram, ker je bil enak njim, ki so jo obsojali.

Čudno, ali ne? Kako lahko in z zadovoljstvom umazemo človeka, posebno mlado, neizkušeno dekle, če ji ostanejo poslednice vdane ljubezni! Kje je ta slavna strpnost? Ni je In končno, ali jo iščemo? Če si ljubila, potem ni obsojbe! In, če nisi ljubila, potem danes ne bi pljuvali po tebi, da bi s tem skrivali svoje "grehe"!

Ko se pomlad prebuja in ko terja srce svoje, je doba življenja najlepša! Takrat v človeku ni hudobije, ne maščevanja, ne jeze! Takrat vlada v srcih ljubezen! Ko se pomlad prebuja, je tistim, ki ljubijo, najhuje! In ko govoriš o njih, ne pozabi, da je važno le to, kar gre iz ust, ne to, kar gre v usta! **Dorasel boš v sebi, a drugim boš prihranil mnogo gorja.**

Ko se pomlad prebuja, naj se srce ne "kuja" — naj ljubi!

KAJ JE FUSION

Beseda "fusion" pomeni v našem primeru združitev vseh narodov oziroma narodnostnih zastopstev v medsebojno sporazumevanje brez ozira na narodno pripadost, versko mišljenje in podobno; na kratko rečeno: Fusion pomeni organizacijo vseh, ki so pripravljeni pomagati komurkoli, kadar je v potrebi.

Organizacija "Fusion" se je lani odločila, da bo imela vsako leto vrsto kulturnih in sličnih prireditev v našem mestu. Aktivnosti bodo: igre, koncerti, razstave, plesne prireditve itd. Planica je lani uspešno sodelovala in tako bo tudi letos in upamo v letih, ki pridejo. Najuspešnejši smo bili lani pri Bake a Cake. Dobili smo PRVO NAGRADO ZA NAJBOLJŠE IN NAJLEPŠE PECIVO. Udeležili smo se tudi spreveda po mestu. Vkljub močni plohi nas je bilo kar 36 v narodnih nošah in smo dobili pohvalo za najlepše oblečeno narodnostno skupino.

Tudi letos upamo v nekaj uspehov, četudi vemo, da bo tekmovanje veliko težje kot je bilo lani. Toda z Vašo pomočjo in sodelovanjem bomo tudi letos uspeli.

NAŠI DRUŽABNI VEČERI

Na pobudo rojakov iz okolice Wollongonga, smo priredili velikonočno zabavo v Albion Park-u in sicer na velikonočni ponedeljek. Prireditve je uspela, da je bilo veselje za prireditelje in udeležence. Razšli smo se še le zgodaj zjutraj z zatrjevanjem, da se zopet kmalu snidemo.

Tri tedne po tej prireditvi smo se zbrali v Wollongongu. Tudi tokrat je bila dvorana polna in razpoloženje na višku! Sicer je res trjalo nekaj časa, da so nas rojaki spoznali, je pa zato zdaj bolj veselo na naših prireditvah, ker nas je od prireditve do prireditve več.

Na prireditvi 12. maja smo se poslovlili od našega slovenskega para, ki je šel v Ljubljano na Kmečko ohcet — Dušice in Ivana. Slovo je bilo pristrčno. Slovesnosti je pripomogla tudi navočnozst g. L. BRAJEVIČA (vice - konzul Jugoslavije iz Sydneya) in njegove družine in gospe RAINOW, naše prijateljice, ki skrbi, da smo ja čimvečkrat omenjeni v tukajšnjem časopisu.

Ob koncu naj se zahvalim g. Brajeviču za vso nepristransko pomoč, ki smo je bili SLOVENCI pri njem vedno deležni. Njemu in družini vse najboljše v domovini.

Z. Groznik, predsednik
Planice-Wollongong.

WHAT KIND ARE YOU?

It is said any organisation is made up of FOUR BONES —

- 1) There are the WISH BONES who spend all their time wishing that somebody else would do all the work.
- 2) There are the JAW BONES who do all the talking but very little of anything else.
- 3) Next comes the KNUCKLE BONES who knock everything that everybody tries to do.
- 4) Finally there are the BACK BONES who get under the load and do all the work.

WHAT KIND ARE YOU?

"Quarterly Review"

Guildford Gospel Chapel

ZAKAJ BI SE NE LJUBILI?

Daleč v tujini sem in iščem toplote razumevanja in ljubezni med svojimi brati in sestrami Slovenci, a je ne najdem.

Minila so leta, odkar smo se poslovili od domovine in prišli na tuje, med nepoznane. Otopela so nam srca, shladila so se čustva. Nimamo več občutka sočutja, še manj ljubezni. Zakaj vse to? Kdo je temu kriv?

Kdo more dati točen odgovor na gornji vprašanje? So res samo nove rezmere, v katerih živimo? Res nismo sami k sedanjemu stanju z ničemer pripomogli, ali ga povspesili? Nerodna vprašanja! Če bi odgovorili na nje pošteno, BI ZARDELI, nekje v notranjosti pa bi vstrajno in enakomerno udarjalo "za denar, za denar, za denar..."

Res, zakaj se ne bi ljubili med seboj in drug drugega spoštovali! Saj nas je tu tako malo Slovencev. Gledamo se kakor psi in mačke. Zakaj?

Komaj gre kaka reč malo naprej, že se zamajejo umazani jeziki. Laži, da bi jo lahko izvažali. Več odkritosti, pa se bo vrnila milina naših mladostnih dni. Vsak naj pomaga po svoji moči, vsak naj doprinese svoj delež k lepši in boljši slovenski skupnosti.

A. F. Wollongong.

DOŽIVLJAJ

Pri Ritlopu (Earlwood) je zazvonil telefon. Nič posebnega, tudi za sedanje dni, ko je gospodinja s hčerka v Sloveniji. Toda, si morete misliti, kako se je g. MIRKO RITLOP začudil, ko so mu na telefonu rekli, da hoče govoriti z njim MOSKVA (verjetno je mislil, da želi Brežnev navezati diplomatske stike s Triglavom)! Kako veselo presenečenje. Iz Moskve sta mu telefonirali hčerki MARIČKA IN IVANKA, ki sta trenutno na potovanju po Evropi. Iz Rusije nameravata na Švedsko in Norveško, Poljsko, Finsko, Nemčijo in druge dežele, predno se bosta z

mamo vrnili v Sydney. Srečni otroci, ki imajo priliko in smisel za potovanje po svetu in ki si z obiskom raznih dežel in narodov širijo obzorje. Srečni tudi, če imajo očeta, ki je pripravljen težko delati, da otrokom pri takih potovanjih pomaga!

DOMOVINA JE VEDNO BLIŽE

Vedno več naših rojakov odhaja domov na krajši ali daljši obisk. Število se vsako leta večja in izgleda, da bodo prihodnje leto lahko že letala vozila tudi direktno na Brnik, ne samo v Zagreb in Beograd.

Med številnimi obiskovalci so: Ritlopovi, Božičevi, Zadnikov, Pahorjevi, Prinčič, Tomšič, Krmac, Joželj, Tomažič, Frfolja, Juriševič, Beguš, Debeljak, Jeremič, Nasi, Stalman, Hudovernik, Torbica, Orešar, Padovano, Smrdelj, Hodalji, Ovičaj (s sinom), ga. Kolenko (s sinom) in drugi.

V prvih dneh julija pa se jim bodo pridružili še g. pater V. Jenko, T. Černuta, Žigonovi (odhajajo za stalno) ter gospa in gospod Hren.

Izgleda, da bo na letošnjem izseljeniškem pikniku v škofiji Loki slovenstvo iz Avstralije dobro zastopano.

THE COMMUNITY AND ITS SCHOOLS

Pod gornjim naslovom je minister za šolstvo v N.S.W. izdal brošuro, ki je namenjena vsem prebivalcem. Priporočamo jo vsem našim rojakom, predvsem društvenim in javnim delavcem.

Zdaj imamo priliko in čas, da soodločimo pri bodočnosti naših šol!

BOMO IMELI SENATORJA SLOVENCA?

Pred meseci je bil za člana komisije, ki raziskuje zapostavljanje novonaseljencev v Avstraliji imenovan tudi naš rojak g. J. BIZJAK iz Berrima-e. Pred par dnevi pa smo v časopisu čitali, da je med 21. imeni oseb, ki bi želele postati uradni kandidati liberalne stranke pri prihodnjih volitvah v senat tudi naš rojak g. M. E. LAJOVIC, Marketing Executive, Burwood.

Obilo sreče! Bilo bi dobro, če bi se za tukajšnje politično življenje malo bolj zanimali. Poglejte, koliko so rojaki na odločilnih mestih v Ameriki pomagali slovenstvu in Slovencem.

Tiskovni sklad

Prejeli smo \$4.00 od L. Antolič in \$2.00 od M. Klemenc. Hvala!

Hvala za pomoč

Triglav se zahvaljuje g. Kavčiču in g. Lencu za pomoč pri urejevanju družabnih prostorov na zemlji, prav tako tudi mesarju v Liverpool-u, g. L. Sevcu za ceneno in kvalitetno meso ter za podarjene "kranjske" in pa nad vse okusne "pohorske krvavice".

NA OBISK V DOMOVINI

Požrtvovalni odbor naše Planice g. KAREL MARKSEL se odpravlja z družino na krajši obisk Slovenije; pač noče biti med zadnjimi, ki si bodo ogledali razvoj in napredek Slovenije. Odpotoval bo 23. julija 1973 in se vrnil še le koncem septembra. Pri Planici ga bomo zelo pogrešali, vključ vsemu, da smo prepričani, da bo njegov namestnik VINKO BOGOLIN prav tako vestno izvrševal blagajniške dolžnosti.

Težko bomo pričakovali njegove vrnitve, ker nam bo gotovo prinesel veliko novic (upajmo, da bo tudi za Triglav kaj napisal) iz domovine, kakor tudi od Slovenske izseljenke matice, katero bo obiskal kot delegat naše PLANICE.

Vsi želimo njemu in njegovi družini srečno pot, veselo bivanje v domovini in veselo vrnitev nazaj k nam in Planici, kjer ga bo čakalo veliko dela.

Za odbor Planice:

Zvonko Groznik, predsednik.

SLOVENCI V AVSTRALIJI SE UVELJAVLJAJO

Svetovno znani slovenski umetnik g. Stanislav RAPOTEC bo med redkimi avstralskimi slikarji, ki bodo imeli svoje slike obešene v Vatikanu. Lepo priznanje, še lepši uspeh!

Slovenski arhitekt g. Ing. IVAN ŽIGON, ki je naredil načrt za Slovensko cerkev v Merrylandsu, kakor tudi za več klubskih in društvenih domov, se trenutno ukvarja z načrtom za protestantsko cerkev Hollandčanov v Liverpool-u. Ljudje, ki se na načrte spoznajo, pravijo, da bo cerkev nekaj čudovitega in res svojevrstnega.

PLESNIČARJI SO VSTRAJNI

Ob kongresu v Melbourne so bratje Plesničar izdali novo ploščo (že tretjo) s štirimi verskimi pesmimi. Cena plošče je samo dva dolarja in jo vsem rojakom toplo priporočamo, kakor tudi ploščo, ki smo jo omenili v naši marčni številki, na kateri so pesmi: Nerodno mu je, Veseli fantje, Cerkniška polka in še zmeraj.

SLOVENSTVO JE TREBA PODPRETI, NE O NJEM LE GOVORITI!

Plošče lahko naročite pri Plesničarjih, pri Triglavu in ostalih slovenskih društvih ali organizacijah v Avstraliji.

Podprimo svojega človeka, da bomo tudi sami zrasli v narodni zavesti!!!

V VSE DELE SVETA VAS QANTAS PELJA

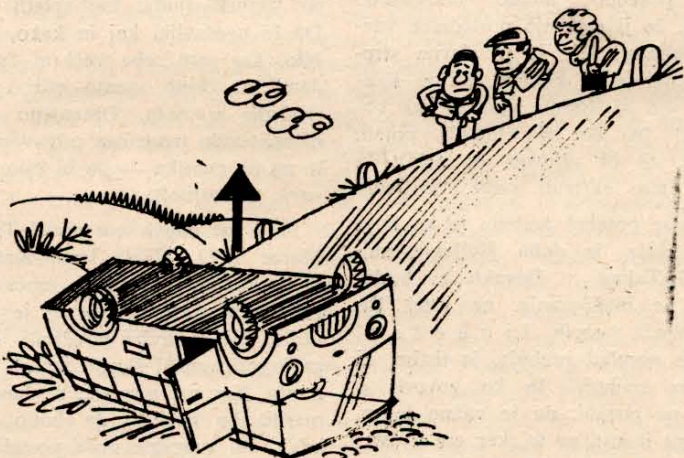
SLOVENIK V RIMU

Od 17. do 21. junija 1973 so imeli rojaki v Rimu celo vrsto slovesnosti združenih z blagoslovitvijo Slovenika, zavoda za vzgojo slovenske duhovščine. Slovesnosti so se udeležili slovenski škofje in številni rojaki iz domovine in zdomstva.

Te slovesnosti so gotovo velikega pomena za požrtvovalne slovenske katoličane, posebno še za rektorja Slovenskega zavoda Msg. Maksimilijana JEZERNIKA, ki je že kot gojenec dijaškega semelišča v Mariboru kazal značaj doslednega in vstrajnega človeka.

Pri svečanostih so bili tudi zastopniki rojakov iz Avstralije.

Naslov zavoda je: Via Appia Nuova, 884, Roma, Italia.

— Le kako je mogel zapeljati s cestel Ali je šofer nov?

— Ne, ne, šofer je star, le vino je novo.

VSEM NE MOREŠ USTREČI

Oče sedi na oslu, sin koraka poleg. Srečata soseda, ki reče: "To ni lepo, da oče sedi na oslu, sin pa mora hoditi zraven. Vi ste močnejši..."

Oče stopi z osla in posadi nanj sina. Tako nadaljujeta svojo pot, ko ju sreča drugi sosed in reče:

"To pa res ni lepo, da fant jezdi osla, oče pa mora zraven hoditi. Kdo pa ima mlajše noge?..."

Tudi oče se vzbne na osla. Oba jezdit in nadaljujeta svojo pot, ko ju sreča neznanec in reče:

"Kaka sramota! Dva moška na enem revnem oslu! Da bi vaju človek s palico!!!"

No, pa sta oba stopila na tla. In tako so nadaljevali pot: sredi osel, na eni starni sin, a na drugi oče. In zopet so srečali neznanca, ki je rekel:

"No ja, trije osli! Ni radosti, če dva gresta, a tretji jezdi!"

Oče in sin potem podreta osla na tla, mu zvezeta noge, med nje porineta debelo palico in si otrpata osla na rame. Zakaj bi se dajala ljudem v jezike!

Kako daleč pride človek, če poskuša vsem ustreči. Zadovolji sebe, pa bodo tudi drugi zadovoljni.

Poslala Milka S.

POČITNICE

Bilo je lepo poletno popoldne. Tudi brez prijaznega sonca bi bil prijeten in lep dan. Bilo je namreč konec pouka. "Hurej!" Tako so vriskali otroci, ko so se vsuli iz šole: "Mi pa imamo počitnice!"

Vsi so bili veseli, le mali Janez je stal osamljen in na glas jokal. Starejši mož ga opazi, stopi k njemu in vpraša:

"Zakaj pa jokaš. fant?"

"Brat in sestra imata počitnice, jaz pa ne."

"Zakaj pa ne? Ali nisi bil priden, da ti niso dali počitnic", ga je spraševal začuden mož.

"O, ja, priden sem že bil, le v šolo še ne hodim!"

"O, ti moj ljubi norček. Škoda, da ne razumeš, da imaš ti najlepše počitnice svojega življenja!"

Poslala Milka S.

ČE NI JEZIK ZA ZOBMI

Pred kratkim smo obiskali prijatelja, ki se je vrnil z obiska Slovenije. Mnogo lepega nam je povedal o domovini, tudi številne slike slovenskih lepot nam je pokazal. Ob koncu nam je zaigral še nekaj najnovejših plošč, seveda slovenskih. Bile so tako lepe, da nam je zastajalo srce, ko smo jih poslušali.

Prosila sem ga, naj nam eno posodi, da jo bomo presneli, ker nam je bila pač tako zelo všeč. Seveda, nam je ustregel.

Takoj drugi dan sem hotela ploščo presneti, pa sem zaradi dela na polju pozabila na njo. Prišla mi je na misel še le naslednji dan. Iskali smo jo vsepovsod, pa je nismo našli. Nazadnje smo se spomnili, da smo jo pustili v avtu. — Res je bila tam. Le kako je izgledala. Ves dan je bila na soncu in je izgledala kot valovito morje. Kaj bomo zdaj? Očitno sem možu, da je on kriv, ker je plošča ostala v avtu, on pa mi je zabrusil, da je krivda moja, ker hočem vedno imeti, kar imajo drugi

Kakšen naj bi bil moj letošnji materinski dan, sem večkrat sama pri sebi razmišljala, ko sem vstajala še ob temi in se odpravljala na njivo. Ni čudno, da je bila ena najmočnejših želja misel na "dolgo" spanje. Da, ostati v postelji tako dolgo, da me bodo budili sončni žarki, sem si želela. In še to, da ne bi bilo avtomobilov na cesti, da bi bilo vse mirno in da bi namesto vsakdanjega ropoto slišala le ptičje žvrgolenje. In potem, ko bi se že naveličala spanja, bi mi mož prinesel zajtrk. In potem bi še ostala v postelji, čitala in počivala ter sanjara o lepotah preteklosti, ko so bili otroci še čisto majhni in mi za materinski dan niso kupovali daril; namesto njih so z okornimi rokami risali različne risbe, da bi me s svojim delom na materinski dan razveselili. Kako lepo je bilo takrat... in kako davno je že to...

Konec je bilo sanj. Prebudila sem se... in zares sem dobila skodelico čaja s kozjim mlekom. In kako dober je bil. Nihče pač ne naredi boljšega kot moj mož, četudi je že dedek. Popila sem čaj. Res, bil je dober, a teknil mi ni. Pri srcu me je zbudilo; materinski dan je, a jaz sem sama!

Ne mislite, da sem bila žalostna, ker sem stara mati. Tudi stare mame znajo biti vesele in žive, le za otro-

ki in vnuki mi je bilo dolgčas. Vstala sem in se odpravila po vsakdanjih opravkih, da bi lažje pozabila samoto. Bil je lep dan in delo na zraku mi je prišlo. Ura je bila že 12, ko so začeli prihajati otroci. Poročeni so, pa so imeli materinski dan najprej vsak na svojem domu. Stara mama pač ne more biti na tak dan prva; prav in spodobi se, da je žena. Bila sem jih vesela, še bolj pa vnukov in vnuk, sladkih kot bonbonček s sijajočimi pogledi in nad vse živahnimi jezički.

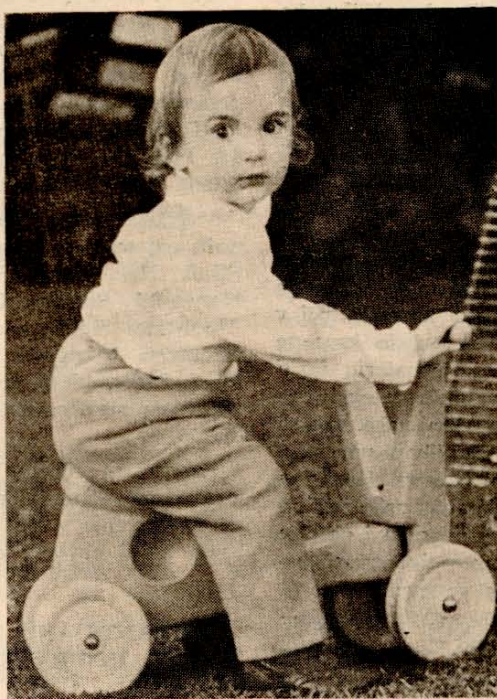
Hiša je bila kar polna, saj nas je bilo 14 in med njimi največ majhnih, kar že samo po sebi napolnjuje prostor. Bil je lep, prijeten popoldan. Kar žal mi je bilo, ko se je zmračilo in smo se pričeli razhajati. Vsak je moral na svoj dom. Veselo smo se poslovili. Bila sem srečna. Materinski dan je bil res lep. In hvala vsem, ki so k tej lepoti dneva pripomogli.

Nočni mir je legel na zemljo. Odpravila sem se k počitku z željo in upanjem, da bi bil materinski dan dan sreče vsem materam, tudi tistim, ki na ta dan ne morejo biti s svojimi otroki, predvsem pa s prošnjo, da ne bi bilo na svetu otroka, ki bi svojo mater na materinski dan pozabil ali celo zatajil.

Marija.

OTROCI

PRIPRAVLJAJTE SE NA OČETOVSKI DAN 2. SEPTEMBRA 1973. NA TRIGLAVSKI ZEMLJI BOMO IMELI VELIKI PIKNIK Z IGRAMI, RAZLIČNIM TEKMOVANJEM IN POSEBNIM NASTOPOM ZA OČETE. POGLEJTE, KAKO SE ŽE KOMAJ 18 MESECEV STARA

KATRCICA ČUJEŠ PRIPRAVLJA NA "KOLESARSKO" TEKMOVANJE. ZAČNITE S PRIPRAVAMI TUDI VI, DA BOSTE PRI TEKMOVANJU ČE NE ŽE PRVI, VSAJ MED PRVIMI!

in ker da ne znam držati jezika za zobmi itd. Nazadnje sva se umirila. Takoj je prišla rešitev. Pisati Slovenski izseljenski matici v Ljubljano po drugo ploščo! In to sva naredila.

Ne boste verjeli, a dejstvo je, DA SMO IMELI DRUGO PLOŠČO V DESETIH DNEH V ROKAH! Hvala ti, MATICA! To je povezava z domovino!

M. Klemenc

THE CHANGING OBJECTIVE OF TECHNOLOGY IN OUR LIVES

For nearly all the million years man has existed, he has always been occupied in the struggle to get food to eat. Even to-day, though more than 60% of all people in the world are associated with the production of food, half the world's population does not have an adequate diet.

Our technology is now so advanced that we could feed everyone properly with the food produced. The same can be said for clothing, houses and buildings, power for industry and domestic purposes, and medical care for keeping people healthy. More and more people are realizing — that life is a matter of co-operation and not a fight, that all men are in competition is an old and invalid "tradition".

The proper use of technology to solve this co-operation is mainly a social question; depending also on management, education and persuasion.

All this makes it clear that technology does not begin and end with the invention of mechanical tools; but also with the tools of the mind and of thoughts, communication and a recently developed tool — social psychology — the understanding of the relationships between people. This is wonderful tool that can enable us to make the most of our society leave together. It has only been discovered for the last 50 years. Indeed it has opened the door to a new technology — that of social engineering. We should not despise this for it can do much to increase the happiness and well being of men kind.

Unfortunately, technology is a two sided weapon: from earliest times it has been used for good and evil. For example, the stick was first used to kill animals for food and skins, than — used to kill fellow man.

When wise men long ago advised that swords should be beaten into plough-shares (the blade on a plough) they were saying that technology should devote itself to peace, NOT WAR!

This ancient demand is becoming more valued than ever with the development of nuclear weapons and rockets which if used could destroy all life on earth.

The change of our technological objectives from warlike to peaceful development is essential of our survival. In the future we must give more and more attention to the problems of choosing the right aims for technology, and if we do this well it make its own contribution to the process of showing how life can be better managed.

Mary Obleschak

Pohištvo in druge hišne potrebščine
dobite po zmerni ceni in ugodnimi pogoji pri

HOLROYD FURNISHING CO.

Tel.: 632-9951

403 Guildford Rd., GUILDFORD, 2161.

ALBIN IN JUSTINA PORŠEK,

DRUŽINSKI PRAZNIKI

Že doma, posebej pa še v tujini, so domači prazniki ne le družabnega temveč tudi narodnostnega pomena. Ob njih se zbirajo rojaki, se vsele in ohranjajo stare narodne običaje.

Od zadnjega "Triglava" smo imeli kar celo vrsto takih praznovanj. Uredništvo je bilo obveščeno o naslednjih:

Obletnico poroke sta praznovala g. in ga. BREKAN (2/6); na isti dan sta praznovali rojstni dan Lucy ROBAH in Vesna KAVČIČ iz Guildforda. Vesna je imela tako uspešen "party", da je očetu še naslednji dan brnelo po glavi. Na 3. junija je imela rojstni dan gospa Milena MAVKO, obletnico poroke pa so praznovali pri FARKAŠU v Mt. Druitt-u. V juniju je imela rojstni dan še ga. Marija LUKEŽIČ (6/6), Danilo ŠIRCELJ (12/6), ga. Marija RITLOP (17/6), ki je praznovala v Sloveniji. Veliko slavje so ob proslavljanju rojstnega dne imeli pri LUKEŽIČU (24/6), ki je bil Mirkov rojstni dan in pri KODRUNOVIH v Earlwoodu, ko so praznovali rojstni dan gospodinje (24/6). Drugi prazniki v juniju so bili še: rojstni dan ga. Malčke ELŠNIK in 25. letnica poroke pri ELŠNIKOVIH (srebrna poroka), rojstvo sina Mihca pri Juriju in Suzani ČUJEŠ (22/6) ter poroka na za-

dnji dan meseca junija ko se je v slovenski cerkvi Sv. Rafaela v Merrylands poročila hči pred leti zelo agilnega prosvetnega delavca med rojaki g. JANEZA FORTE IN BARBARA, med novonaseljenci uspešna zmagovalka v večjih atletskih disciplinah — MARIJA FORTE.

Tudi julij bo poln praznovanja. Silvo ŽELJKO bo 1. z ženo praznoval obletnico njune poroke, par dni za tem (5/7), pa imel rojstni dan g. Milan ŠIRCELJ, kateremu bo sledil z enakim praznikom naš predsednik g. S. PETKOVŠEK (7/7) in dan za njim (8/7) Mirkec RITLOP. Sledil bo rojstni dan Marjana RATKO (14/7) in gospe Justi PORŠEK (16/7). G. OVIJAČ, ki je trenutno v Sloveniji, bo imel obletnico poroke (23/7). Tako se bo julij približal koncu in začeli se bomo pripravljati na Triglavski družabni večer, ki bo 4. avgusta v Masonic Hall, Guildford. V avgustu bodo praznovali: rojstni dan ga. L. BREKAN (6/8), g. M. RITLOP (15/8), gdč. D. ČERNUTA (21/8) in še več drugih, za katere pa žal ne vemo. Vsem vse najboljše, kakor tudi Marički RITLOP za rojstni dan (8/9), gospej D. MOGE (27/9), in gospej Karli TWRDY, ki bo praznovala svoj rojstni dan 28. septembra.

RODNA GRUDA

Že 20 let izhaja v Ljubljani revija za Slovenske izseljence pod gornjim naslovom. Revija je zelo zanimiva in tudi estetsko lepo urejena. Posebne omenbe je vredno dejstvo, da ne upravlja vsakdanje časnikarske slovenščine v kateri je dandanes skoro več zmalčanih angleških besed, kot je bilo pred vojno nemških, temveč uporablja lep slovenski jezik. Naslov revije je: **61000 LJUBLJANA, Cankarjeva ulica 1/II. p.p. 169, JUGOSLAVIJA.** Revija je zelo informativna, z letalsko pošto nadvse zanimiva, kot n. pr.:

: V začetku leta je predsednik izvršnega sveta v Beogradu sprejel delegacijo slovenske narodnostne manjšine s Koroške. Sestavljali so jo: dr. J. Tišler, dr. F. Zwitter, ing. F. Einspieler in F. Warasch.

: V S. R. Sloveniji živi 94,3% Slovencev. Razen njih žive še pripadniki sledečih narodov: Hrvatje, Srbi, Madžari, Italijani, Črnogorci, Makedonci, Muslimani, Albanci, Jugoslovani (kot narodnost), Turki, Slovaki, Romuni, Bolgari, Čehi, Rusini, Avstrijci, Nemci, Grki, Židje, Poljaki, Ukrajinci, Vlasi. ()

: V Kopru bodo zgradili rafinerijo za predelavo surove nafte.

: Bernardin (Slovensko Primorje) bo največje strnjeno hotelsko naselje v Sloveniji. Gradbena dela bodo začela proti koncu letošnjega leta.

: Šah je učni predmet v drugem razredu kočevske osnovne šole.

: DUBRAVKA TOMŠIČ (prva častna članica Triglava v Sydneyu), ki ima zdaj že skoro leto in pol starega sinka MARTINA pravi: "V Evropi naši izseljenci bolj malo prihajajo na koncerte. Če pa pride kakšen naš človek na koncert, tedaj redko kdaj stopi zadaj, za oder, da bi me podpravljal. Nekajkrat se mi je to zgo-

dilo. Njihovo delo je utrudljivo in jim je zvečer težko iti na koncert. V Avstraliji pa je drugače, tam sem se mnogokrat srečala z našimi izseljenci. V Melbourne, se spominjam, so mi priredili majhen sprejem, da bi me spoznali. Potem se spominjam takih snidenj v Brocken Hill-u, bogatem rudarskem mestu, tu hodijo na vse kulturne predstave, pa v Sydneyu. V SYDNEYU SEM POSTALA PRVA ČASTNA ČLANICA DRUŠTVA TRIGLAV. Bila sta sprejem in spoznavno srečanje in bilo je zelo prisrčno. Tam živijo odmaknjeno in so veseli, če srečajo rojaka. Mogoče je razlaga, zakaj v splošnem naših ljudi, zdaj ne mislim na Avstralijo, ni na koncerte tudi v tem, da meni pripravljajo koncerte tuje agencije, tuji menažerji, in ti koncerti, ki jih imam v evropskih centrih, so pripravljeni tako, kot so pripravljeni tudi za njihove umetnike, to so abonmajski koncerti. Kadar pa gre na gostovanje kada naša folklorna skupina, tedaj ji pripravi nastope kako naše društvo v tisti državi, kamor je odšla na gostovanje..."

: V San Francisku v Kaliforniji so 14. marca 1973 pokopali enega najstarejših Slovencev na svetu, upokojenega župnika in publicista JURJA M. TURKA. Rojen je bil v Bačah na Koroškem.

: 15. februarja smo dobili novo poštno znamko za 1000 letnico Škofje Loke.

: Komisija avstrijske vlade za vprašanja slovenske narodnostne manjšine na Koroškem deluje brez predstavnikov obeh slovenskih organizacij.

: Pred kratkim je izšla nova plošča ansambla "Zadovoljni Kranjci", ki spada med neprimljenejšee slovenske narodno-zabave ansamble, znan pa je tudi med našimi ljudmi na tujem, kjer je že večkrat uspešno nastopal.

MATERINSKI DAN

Na letošnji materinski dan smo imeli na Triglavski zemlji piknik. Največ so od piknika pač imeli otroci, kar je bilo materam gotovo všeč, prirediteljem pa zelo prav.

Gospa Marija Košorok, ki je organizirala piknik je imela lahko delo, saj je bilo veliko število požrtvovalnih sodelavcev, kakor g. Gloškošek z ženo, gospa Kolenko, ki je napekla krofe in potice, da je bilo kar mastno pod jezikom, Kukovčevi, Fišerjevi, Furlanovi, g. Batič, g. Petelin, ki je prinesel lep dar za srečolov, Nussdorferjevi, ki so tudi pripomogli k bogastvu srečolova. Brekanovi, Kondovi, Moge ter nešteto drugih.

Prireditve se je udeležila tudi gospa BRESNIK (soproga g. F. Bresnika, ki je pred letom vodil turnejo

SLAKOV in Matice po Avstraliji) iz Canberre.

V imenu kluba je zbrane, predvsem pa matere, katerim je bil dan posvečen, pozdravil vedno prijazni (vsaj na prireditvah) predsednik naše organizacije gospod STANE PETKOVŠEK, ki je pozneje vodil tudi snemanje programa. Na film pa je nastopajoče otroke "polovil" g. George ELŠNIK, ki je svoj film podaril klubu.

Otroci, ki so nastopili, so bili:

Mici KONDA, Iztok in Karlo NUSDORFER, Ana-Marija NUSDORFER, Mirjam BAVČAR, Bogdan BAVČAR, Juditka BAVČAR, Martin KONDA in Štefan ŠERNEK.

Prijetno presenečenje je bil lepo okrašen slavalok pri vhodu in pa številni otroci, nekateri celo v narodnih nošah, da je bilo bolj slovesno.

SREBRNA OBLETNICA

Pri Triglavu je bil ustanovljen poseben odsek, ki bo oskrbel proslavo 25. letnice bivanja v Avstraliji za vse rojake, ki so prišli v novo domovino v letu 1949. In teh ni malo. Tajnica odseka je gospa AMALIJA ELŠNIK, ki je prišla z ladjo "Anna Salen" 22. junija 1949.

Vsi, ki bi se za "slavljenje" zanimali, naj to čimprej sporoče gospej Elšnik. Njen naslov je — Lot 48, Martin Rd., Badgerys Creek, 2171

Obletnica bi bila združena s piknikom na Triglavski zemlji v St. Johns Parku, ki bi soupadal z Izseljenskim piknikom v domovini, julija 1974.

Prijavite se čimprej ter sporočite naslove prijateljev, ki so prišli z Vami v Avstralijo v letu 1949, da jih bomo mogli obvestiti o naši namesti.

MIGRANTS AND MEDICAL INSURANCE

Special measures to ensure migrants are covered by medical insurance soon after arrival in Australia were announced by the Minister for Immigration, Mr. A. J. Grassby. He said that from 1 July, 1973 the Subsidised Health Benefit Certificates would be issued to people approved to migrate, before they left for Australia.

"The certificates are evidence of their entitlements under the Subsidised Health Benefit Scheme," said Mr. Grassby.

"New settlers are entitled to free membership in a fund, as well as concessions under the Pharmaceutical Benefits Scheme, for their first two months in Australia. But first they

PIREDITVE TRIGLAVA

Pred koncem leta bomo imeli še naslednje prireditve:

V Masonic Hall — GUILDORD — 4. avgusta, 1. septembra, 6. oktobra, 3. novembra in 1. decembra. Silvestrovanje bo v Smithfieldu!

Za očetovski dan (prva nedelja v septembru) bomo imeli veliko prireditve na Triglavski zemlji, sicer pa Vas bomo o vsem redno obveščali s posebnimi vabilii. Če ne sprejemate naših vabil pomeni, da nimamo Vašega naslova. Pošljite nam ga, če želite biti obveščeni o naših aktivnostih.

CHARTER FLIGHT TO YUGOSLAVIA

Senator MULVIHILL—I direct a question to the Minister representing the Minister for Civil Aviation. By way of preface, I refer to the laudable gesture of Qantas Airways Ltd. in assisting to make available transport facilities for Australian participant in the Festival of the Brides held in Slovenia in Yugoslavia. Why has not Qantas sought to make direct flights to Belgrade and Zagreb in view of the high charter flight loadings of JAT, the Yugoslav national airline, rather than, as hinted, suggesting a cut back of charter flight facilities which only penalise the intending passengers?

have to join a fund. In many cases we don't seem to be getting the message across."

"However, the new procedure should help overcome this problem," he said.

Pismo iz domovine

Dragi rojaki!

8. aprila 1973 zvečer sem se poslovila od svoje družine in prijateljev. Do letališča me je spremljala dolga vrsta avtomobilov, polnih zvestih prijateljev in vodstva kluba "Triglav". Ločitev od vseh mi je bila težka, najbolj pa od moža, malega sineka in mame, ki nas je prišla ob koncu leta obiskati iz Slovenije. Ločitev je bila še težja zato, ker sem bila zelo bolna in nisem vedela, kaj vse se mi lahko spotoma zgodi. Sreča, da me je spremljala mlajša hči Ivanka, ki se je že drugič vračala v rojstno domovino. Ob misli, da me v domovini čaka starejša hčerka, katere že 13 mesecev nisem videla, mi je žalost pojenjala.

Po napornem potovanju (če je človek bolan, je še tako udoben polet odveč) smo pristali na Brniku. Ob prven koraku na domačih tleh nas je pozdravil dež. Nebo je bilo oblačno; na sonce ni bilo upanja.

Prvo srečanje z znanci je bilo pri pravi slovenski materi — **Izseljenski matici** — v Ljubljani. Z vsemi smo se toplo pozdravili. Nekatere sem poznala že iz Sydneya, kjer so bili s Slaki, z drugimi sem se pa tudi takoj spoprijateljila. Vsi so bili izredno dobri, ustrezljivi in nad vse požrtvovalni. Vse so mi že v naprej pripravili: zdravnika, pa tudi bolnico. To mi je bilo v veliko tolažbo. Še bolj pa, ko je gospa GABI HAMER poklicala po telefonu mojo Maričko in jo obvestila o najinem prihodu. Srečanja z njo ne morem popisati!

Naslednji dan sem bila že v bolnici. Zdravniško osebje je bilo nad vse dobro in prijazno, kar mi je nehote lajšalo bolečine. **ZAHVALJUJEM SE JIM IZ SRCA ZA VSE, VSEM IN VSAKEMU POSEBEJ!** Vrnili so mi zdravje in to brez vsake operacije, katere me je bilo res strah, saj sem imela v Sydneyu kar štiri v enem letu. V bolnici sem ostala 11 dni. Skozi okno so me po 17. letih pozdravile snežinke. Tik pred velikonočnimi prazniki sem se poslovila od bolnice in se odpeljala skoraj zdrava v svojo rojstno vas v Prekmurju.

Srečanje s sestro in njeno družino ter ostalimi sorodniki je bilo veselo. Vsi obrazi so bili nasmejani in topli pogledi so mi vivali pogun in upanje v popolno ozdravljenje. Sedaj se že počutim zdrava in presrečna. Lahko se že sprehajam po travnikih in opazujem lepoto našega Prekmurja. Polje krasi rumeno cvetje, sadovnjaki pa se bahajo z bujno razcvetelimi krošnjami, da ne omenim travnikov, ki so polni najrazličnejših, pomladno nežnih cvetic, med njimi tudi priljubljenih narcis.

Veselim se že približajoče kmečke ohceti. Zame bo prva, pri kateri bom osebno navzoča. Srečala se bom z mladima paroma iz Avstralije, ki ju je na ohcet poslal naš klub "TRIGLAV".

Ob priliki se bom zopet oglasila, za sedaj pa še enkrat prisrčen pozdrav Slovenski izseljenski matici, zdravniškemu osebju, ki je tako lepo skrbelo zame in tudi vsem Vam, članom Triglava in ostalim rojakom v Avstraliji.

Marija Ritlop, odbornik Triglava (trenutno na bolezenskem dopustu).

PANDERING TO MIGRANTS

THE ADVERTISER (Parramatta) je 24. maja priobčil zanimivo pismo, podpisano R. S. Bell, Fairfield, ki ga delno ponatiskujemo:

"Immigration should be administered in relation to Australia and Australians.

But every action of the present Minister for Immigration, **without the slightest exception**, has been in some way pandering to, or arranging privileges, concessions, advantages and exemptions for immigrants.

These include:

- Twenty-fourhour migrant telephone service.

- Interpreters in hospitals.

- A nationwide survey to find what more he could give migrants.

- A star chamber, in every sense of that old word. It is really a race regulations board of the type causing division and dissention in England. But it is worse here, for it is composed of migrants only to investigate any Australian who displeases any immigrant.

The Australian will be secretly investigated, will not be represented or permitted to enter any defence, for he will not know he is under investigation.

The immigrants investigating Australians are a Yugoslav, a Greek, an Italian and a Ceylonese.

The Greek was once editor of a Greek language newspaper here. It may be remembered that in a previous letter, I quoted a Greek editor who in an editorial here wrote: "We Greeks are taking Marrickville over. Any Australians who remain, will be made to feel foreign in the place where they were born."

- New nationalisation concessions, pandering to immigrants, allowing Continentals and Asians to become half-Australians.

- Removal of the oath of allegiance, to which Continentals and

Asians had objected.

- Immunity from deportation of half-naturalised terrorists caught with guns or explosives, or convicted of violent crimes.

- After taking university places from qualified young Australians, foreign students now will be permitted to remain here and bring out friends and relatives.

- Unwanted, highly dangerous and violent immigrants in New Zealand to be permitted to enter Australia freely, by the open-door agreement negotiated by Mr. Grassby.

- Any immigrants here now, to be permitted to bring in friends and relatives.

- Assisted passages for Asians.

- Threats by Mr. Grassby that if Australian industrial firms do not teach their immigrant staff English, the firms may be badly treated by the Federal Labor Government.

The Minister for Immigration has demonstrated amply, clearly and repeatedly that he couldn't care less for Australia and Australians, but is concerned only for immigrants.

I have suggested in letters to his fellow Ministers and to Senators, that while Mr. Grassby holds it, the name of the portfolio should be changed to Minister for Immigrants.

And in fairness, to balance up against him, a new portfolio should be created — Minister for Australians.

★

Za pripombo le slovenski pregovor: Če mački na rep stopiš, zacvili! In Grassby je stopil na "rep" ravno onim, ki so mislili, da bo Avstralija ze vedno ostala kolonija. Pozabili so, da gre čas naprej! Avstralija pripada vsem državljanom, tudi (in predvsem) domačinom, kakor priseljenecem iz Anglije in drugih delov sveta!

ni bilo strah umreti. Spominjam se njegovega gesla, ki ga je vedno ponavljal: **kako življenje, taka smrt! Imel je prav — smrt mu je bila lahka. Težko je le nam, ki smo ostali brez njega.**

Dokler sem bila doma, sem redno obiskovala očetov grob, ga obsipavala s cvejem in molila za pokoj njegovi duši. Zdaj imam le še mamo, brata in sestro. Tudi mama je bolj slaba. Moževa smrt jo je pač močno prizadela in zato sem se tudi tako hitro odpravila domov na obisk. Želela sem biti z njimi v času občutka osamelosti. Težko sem delala, da sem si prihranila potreben denar za pot in bom še, pa mi ni žal, četudi mi nekatere zavidajo, da sem se že po dveh letih vrnila domov. Pravijo "potrata denarja", meni pa je ljubezen do doma in domačih; vsekakor veliko več vredna kot denar! In zato iz srca svetujem vsakemu, ki ima doma še svoje najdražje, naj jih gre obiskat dokler so še pri življenju: **obisk grobov je grenak in boleč!**

E. Antolič

"TRIGLAV" izhaja četrtletno in je namenjen članom S.K. Triglav v Sydneyu. Izdaja ga uredniški odbor. Odgovorni urednik Jože Čuješ. Za upravo odgovarja Marija Ratko. Naslov: Box 40, P.O. Summer Hill, 2130. List ni na prodaj.

42 Station Street,
Fairfield 2165
May 10, 1973

The Secretary,

TRIGLAV

P.O. Box 40.

SUMMER HILL.

Dear Sir,

On behalf of my wife and myself I would like to express our appreciation for the lovely evening we spent with you all at the Guildford Hall on Saturday evening. The ceremony of the Kemcka Ohcet is startling and spectacular in its splendour and colour and it gives us some idea of the marvellous spectacular in store for us when we arrive in Ljubljana for the official ceremony.

We were particularly impressed by your friendliness in making us feel we belonged to your group, we had such a lovely time that we would like to become part of your club and sincerely hope that we will be invited to functions that you hold in the future.

Yours sincerely,

Barnard Lyle.

SREBRNA POROKA

V soboto 9. junija 1973 so imeli pri ELŠNIKOVH redek družinski praznik. MALČKA in GEORGE sta praznovala 25. letnico poroke, Malčka pa še rojstni dan.

Proti večeru se je zbrala na slavlje polna hiša prijateljev, ki so se gostili, da je bilo veselje. Razpoloženje je bilo odlično, hrana več kot prvovrstna, zato ni čudno, da je bil že svetel dan, ko sso se začeli prvi gostje poslavljati. Dobrot, ki jih je ostal gotovo zvrhan koš, so bili v nedeljo 10. junija popoldne deležni tudi pridni prostovoljci na Triglavski zemlji. Prišla sta jih obiskati George in Malčka; seveda ne praznih rok. Dolgo v trdo temo se je razlegala slovenske pesem, rojaki pa so sedeli okrog plapolječega plamena in se gredli. Bili so srečni, ker so imeli zavest, da so na svojem, da bo končno le nekaj več kot samo besede tudi v Sydneyu. "Kaj nam pa morejo?", je odmevalo v noč še ob času, ko so se začeli odpravljati domov.

LOJZE ŠIFRER — 70 LETNIK

To pa že nismo mačje solze, bi rekli pri nas doma. Seveda niso! Preživeti 70 let aktivnega življenja ni kar tako. Eden takih je nam dobro znani Lojze iz Casule, ki je 19.6.73. dopolnil 70 let življenja. Praznoval so sicer malo pozneje, je bilo pa za to prijetnejše.

Lojze je uspešen tesar in je postavil marsikatero hišo v Sydneyu, med njimi tudi dve sebi. Kot Slovenec je vedno delal za skupnost. Harmoniko, ki jo odkupil od Slaka, je igral tudi na očetovskih in materinskih proslavah TRIGLAVA. Tudi pri gradnji nam je pomagal, čeprav je bil le par tednov pred 70. leti. Od kod vsa ta moč? Verjetno od streljanja gamsov. "Na črno je jagal", pa se je privadil puški. Bil je drugi najboljši strelec v predvojni Jugoslaviji. Prvega mesta mu niso dali, ker je pač to "pripadalo" oficirju vojske.

Lojze! Vsi, ki Te poznamo, Ti želimo še nadaljna leta srečnega življenja med svojimi vnuki. Kadar pa pridejo na obisk, bomo "vrgli dureka", kot takoj po vojni v Celovcu. Vse najboljše!

J. Č.

ADRIATIC — WORLD WIDE SERVICE

Travel Centre

SYDNEY — 155 BATHURST ST., 2000.

TEL: 61-8101, 61-8140, 61-3361

MELBOURNE — 177 COLLINS ST., 3000.

TEL: 63-7441, 63-7442 (ga. Dana Zorec)

A.C.T. — QUEANBEYAN — EGON KATNIK — TEL: 88-2630.

OBRACAJTE SE NA NAS V VSEH ZADEVAH POTOVANJA — V ALI IZ DOMOVINE — KAKOR TUDI KAMORKOLI V SVET. NAŠA POSTREŽBA NIMA KONKURENCE.

Pridite in se prepričajte!

Q-antas ALI JAT

PA BODI REVEN AL' BOGAT!

POTOVANJA UREJUJEMO ZA VSE LETALSKE IN PLOVNE DRUŽBE SVETA.

“DOMOV ^{MINIBIT} POD RODNI KROV“

Z

J. A. T.

LETALOM

MELBOURNE

J.A.T. — YUGOSLAV AIRLINES

500 COLLINS ST., 15th FLOOR.

TEL.: 61 - 2225, 61 - 2226

SYDNEY

J.A.T. — YUGOSLAV AIRLINES

84 PITT ST., 7th FLOOR.

TEL.: 28 - 4521, 28 - 1639

NAJVEČ SLOVENSKIH ROJAKOV, KI GREDO NA OBISK V STARO DOMOVINO, POTUJE V J.A.T.-om

Zakaj ne bi tudi Vi?

Vprašajte svojo potniško agencijo za naše pogoje ali se obrnite naravnost na nas.

"KEEP YOUR MOUTH SHUT
AND YOU'LL NEVER BITE OFF
MORE THAN YOU CAN CHEW"

— W.G.P.

YEAR/LETO: 3

SEPTEMBER — 1973

No./ŠTEV. 9

ZAUPANJE RODI PRVE SADOVE

Ni še dolgo od "porodnih krčev" Triglava, ko so nas hoteli nekateri prepričati, da je nakup zemlje za razvoj slovenskega družabnega življenja brezpomemben, češ, "Slovenci hočejo klub, kot ga imajo drugi, ne farmo!" Prav tako ni dolgo, ko smo slišali zagotovila, da se bo cena zemlji znižala, zato ne kupovati, da ne bomo denarja "metali v stran".

Veliko nepotrebnega besedičenja je bilo v tem času. Dvom v uspeh Triglava je bil ob teh govoricah še večji, kot ob njegovi ustanovitvi.

Pa ne povsod! Pri Triglavu smo bili prepričani v uspeh. Vedeli smo, kam gremo in kaj hočemo. Zavihali smo rokave in z združenimi močmi in medsebojnim zaupanjem pričeli z delom. Trda je bila, a danes, komaj dve leti in pet mesecev po ustanovitvi Triglava in le eno leto in devet mesecev po nakupu zemljišča, **DO NAŠI POŽRTVOVALNI DELAVCI VRGLI PRVE "KUGLE" PO NOvem TRIGLAVSKEM BALINIŠČU!** Tudi otroci se že pozibavajo na novih gugalnicah in odrasli hladijo v senci lično popravljenih prostorov, ki bodo služili predvsem otrokom za šolo, po šoli pa odraslim za domače kramljanje in izmenjavanje misli. **TA STREHA JE TUDI SAD POŽRTVOVALNIH LJUDI, KI SO DALI BESEDO IN JO TUDI DRŽIJO, VEČKRAT V SVOJO LASTNO ŠKODO, KER PUSTIJO SVOJE DELO IN PRIDEJO DELATI K TRIGLAVU!** Zakaj vse to?

Mnogi ne morejo razumeti, kako je mogoče v današnjih časih in to še med nami v Avstraliji najti "norca", ki bi delal zastonj in še za druge. Ti in njim podobni so pač prcpali mnogo lepega. So njihovi starši računali za usluge, so prijatelji terjali povračilo pomoči? **DELO ZA DRUGE JE PLEMENITO!** Požrtvovalnost zboljšuje posameznike in bogati skupnost! Goriški Slavček, pesnik SIMON GREGORČIČ je nekoč zapisal:

"Ne, kar velevala mu stan,
kar more, to mož je storiti dolžan!"

Po tem merilu ima Triglav veliko "MOŽ", pa naj bodo to moški ali ženske. Razen požrtvovalnosti imajo ti "možje" še eno lastnost — zaupanje v lastno delo in veselje do slovenske družabnosti. Ne žive v preteklosti. V njih ni starih mrženj in spletk! Preteklost jim je zgodovina

in še to bežna. Žive za "jutri"; na "včera" so pozabili danes!

Kako prijetno je ljudem, ki imajo vsaj neko mero čednosti, kateri pravimo pozabljenje. **HUDO JE NJIM, KI POZABITI NE MOREJO!** Kaj bi bilo, če brat in sestra ne bi mogla pozabiti otroških preprirov? Kaj če se žena in mož ne bi mogla pogovoriti in pomiriti? Pozabljenje, oziroma pomanjkanje te čednosti, je večkrat težava tudi med nami v Avstraliji,

delno morda zato, ker mnogi zaradi prevelike oddaljenosti od domovine še ne morejo videti "danes", kaj še le "jutri".

...Svet gre naprej! Bomo mi stali? Ne! Triglav se mora razvijati in uapredovati v medsebojni pomoči in razumevanju. Triglavska zemlja mora postati mala domovina v tujini, kraj, kamor bomo VSI radi hodili, prostor, kjer bodo VSI — sinovi domovini — dobrodošli!

Biti Slovenec je tudi prednost

Slovenci smo rastle kot majhna smreka v senci velikih — pravijo jim kapniki, ker jih ubijajo kaplje, ki padajo z višjih dreves nanje — njih prirastek je neznaten, zato pa tembolj čvrst.

Slovence nas je potihem sram, da nas je na obličju zemlje tako malo; v tolažbo pa nam je, da živimo na enem od njenih najlepših koncev, kljub temu pa nam je nerodno, ker je še vedno preveč podeželski, zato smo sklenili, da ga čimprej spremenimo iz vrta Evrope v njeno predmestje. In to nam tudi iz leta v leto bolj uspeva, navzlic vsem javnim službam, ki naj bi skrbele za lepoto, čistost, zdravje našega življenjskega okolja. Pri vsem tem se nam lahko zgodi, da tudi mi doživimo Pirovno zmago v boju za napredek, obenem pa svoj dokončni poraz. Izgubimo dvoje: podobno svoje dežele in podobno svojega naroda. Da se ne bi napak razumeli: nisem proti nadaljnjemu razvoju, mislim pa, da je treba pri tem upoštevati takšno moderno tehnologijo, ki bi omogočila večanje industrijskega potenciala Slovenije brez pretiranega uvoza delovne sile, obenem pa ne bi kvarila našega življenjskega okolja — pokrajin, rek, gozdov, zraka. Ne pozabimo, da je danes eden glavnih problemov civilizacije, kako naj ukroti sama sebe.

Gre za to, da ohranimo Slovenijo kot eno najočarljivejših dežel Evrope, ne da pri tem trpel naš gospodarski razvoj. To je naš biti ali ne biti. Konec koncev cilj socializma ni industrializacija za vsako ceno. Vsekakor pa ne za ceno človeka.

Biti Slovenec, če pogledamo nase s stališča planeta, je tudi prednost. Ne le v gospodarskem pogledu — saj imamo, čeprav reven narod, tudi mi svoj delež pri splošni evropski blaginji — temveč tudi v kultur-

nem: smo na križpotju severa in juga, vzhoda in zahoda. Slovenec lahko, glede na to, da civilizacijsko pripada Zahodu, razume Zahod — in ne le razume, čeprav čuti utrip Vzhoda v svojem duhu, ker od tam izhaja po svojem poreklu, in — navzlic svoji krvi in politični usodi.

Iz vsega tega bi lahko nastala pri nas izvirna umetnost, v kateri bi se slovanska duša, kolikor je še v nas, ogledovala v zrcalu evropske ironije; zanos revolucije, kolikor smo ga ohranili, pa v luči zahodne

skepsse. Naša kultura in umetnost bi morala biti konvergentna: sovpadanje severnjaške in južnjaške, vzhodnjaške in zapadnjaške duhovne klime in ustvarjalna sinteza — ne eklekticizem — vseh njihovih vzgrov, teženj, pobud, dognanj. Pri tem pa bi morala našemu malodušju vedno stati ob zavest, da ni naroda, ki ne bi mogel postati pomemben kot pospeševalec svetovno-zgodovinskega razvoja. In če je majhen po številu, nič zato. Katalizatorji so vedno neznatni v primeri s snovjo, katere spreminjanje pospešujejo — tudi v velikem loncu zgodovine. In da smo tudi mi z vsemi pomanjkljivostmi svoje formule za reševanje družbenih enačb že nekaj časa tak pospeševalec zgodovinskega procesa, o tem danes ne dvomijo več niti naši nasprotniki. Organizem, ki ga izpostaviš tujim vplivom, ali propade ali se okrepi. Če ga ne izpostaviš, pa je propadel že vnaprej, ker življenje, izločeno iz ostalega življenja, ni več pravo življenje. Slovenci smo rastle kot majhna smreka v senci velikih — pravijo jim kapniki, ker jih ubijajo kaplje, ki padajo z višjih dreves nanje — njih prisastek je neznaten, zato pa tembolj čvrst. Vendar je zadnje desetletje nekoliko drugače. Življenjske razmere za nas so se spremenile, senca okoli nas ni več tako temna — ampak, ali ni morda tudi zato postal naš les nekoliko manj gost? Manj čvrst in trd?

Mogoče pa se na soncu, ker smo bili tisoč let vajeni sence (ali ni pisal nekoč o tem že Cankar?), ne počutimo lagodno in zato, čeprav se tega niti ne zavedamo, ne čutimo prave hvaležnosti do tistih, ki so poskrbeli, da imamo več zraka okoli sebe in sonca nad seboj. Ali pa celo, da sebe na neki čuden način potišimo, trdimo, da ta zrak ni pravi zrak in ta luč ni prava luč. Če bi s tega zrelišča gledali in ocenili našo umetnost kot odsev življenja, bi našli v nji marsikaj. Mogoče tudi odgovor, zakaj je v nji toliko mraka.

(Revija Slovenija)

POMLADANSKI VEČER

s plesom bomo imeli v

Soboto 1. septembra 1973 (prvi dan pomladi) ob 8h zvečer v MASONIC HALL — Kane Str. — GUILDFORD. Igra plesni orkester "TRIGLAV".

Čaka Vas prijetna zabava! — Volili bomo "Cvet pomladi". Kot vedno, ima tudi tokrat mladina do 18. let prost vstop.

Pridite zgodaj, da ne bo razočaranja in da boste imeli več od prijetnega večera.

Za odbor:
J. & L. Berginc

OČETOVSKI DAN

(nedelja 2. septembra)

bomo letos praznovali z

DRUŽINSKIM IZLETOM NA TRIGLAVSKO ZEMLJO
— Bibby's Rd., ST. JOHNS PARK —

Prireditev bo ob vsakem vremenu! Imeli bomo ples, B.B.Q., mladinske in družabne igre, različna tekmovanja, srečolov in podobno. Če bomo do takrat že dobili film KEČKA OH CET 1973, Vam ga bomo ob mraku pokazali.

Začetek ob 12h — konec ob 6h.

Oglejte si naše balnišče, gugalnice za otroke in prostor, kjer se bodo lahko Vaši otroci ob nedeljskih popoldnevih učili o lepotah Slovenije.

Vsi vabljeni! Pridite s prijatelji, da nas bo več! Vstopnina 50c; otroci in osebe s člansko legitimacijo Triglava imajo prost vstop!

TOKRAT JE BILO ZARES

Izgleda, da zadnje čase mislimo le na poroko, oziroma KMEČKO OH CET v Ljubljani. Pa kako naj ne bi, ko so pa vsi udeleženci (mlado-poročenci in opazovalci) prepolni hvale in navdušenja. Za tiste, ki se boste "poskusili" za "Kmečko ohcet 1974" par izvlečkov iz domačega časopisja v času letošnje ohceti:

"Veraj (22.5.73) je organizacijski odbor Kmečke ohceti seznanil pare s programom. Sestanek je bil v hotelu Lev, kjer so ženinom in nevestam umerili poročne prstane. Ob 7h zvečer je na Magistratu podpredsednik mestne občine Sergej Vošnjak sprejel pare. Ob 8.20 se je začel ognjemet na Gardu, ki so ga ženini in neveste gledali s Prešernovega trga. Od tam so odšli v veliko Union-ski dvorano, kjer se je pričela ob 8.30 otvoritvena prireditev Kmečke ohceti 73. Na njej so predstavili pare. Akademski pevski zbor Tone Tomšič pa je zapel vsakemu paru pesem v njegovem jeziku" (Delo).

"Medtem ko so dekleta trla koru- zo in se pomerila v ročnih spret- nostih, so se ženini letošnje Kmečke ohceti v Predvoru pri Kranju po- merili v povsem "moških" discipli- nah. To naj pomeni, da so ga dobro pili in nasploh na najbolj moški na- čin poskušali praznovati tiste zadnje ure

JUHEJ, KMEČKA OH CET

"Skoraj nemogoče je takole v dveh besedah izmeriti pomembnost tega velikega dogodka tako za posamez- nike, kot zблиževanje med narodi, vendar je vseeno vredno poskušati. Od tisočletne škofje Loke pa do ru- darskega Velenja in svetovno popot- niške Ribnice se razvnamajo stare še- ge in navade, se košatijo Kranjice, Dolenjke in štajerke, korajžneje kot sicer pokajo z biči potomci praslav- nih furmanov, se babice in matere vbadajo s pečami —kdo bi vedel zakaj pravzaprav? Nekaj vendar mo- ra biti na tej kmečki ohceti, ki smo jo po dolgem in počez skritizirali, prehvalili in ožigosali kot najboljšo in najslabšo prireditev psevdo kmeč- kega značaja. Naj si bo že tako ali še kako drugače, množica, ki vsako leto naravnost pridre v "prestolnico" Ljubljane, da bi se razkazala, nau- žila in za trenutek podoživela veliki trenutek slovenskega kmečkega in svetovnega poročnega obreda in vz- dušje, je pravzaprav edino pravo me- rilo za veliki in enkratni spektakel.

Pravzaprav pa je za marsikoga že pravo doživetje, da po sredi Ljublja- ne za uro dve izginejo avtomobilski vozovi in zadoni nad asfalt prešerni vzklík hej bistahar, kot nekoč. Kdo ve?! In, kdo ve, kaj vse se dogaja v srcih ljudi, ki jih vsako leto kot magnet privablja v Ljubljano ohcet.

"Tribune bi že zdavnaj morale sta- ti vsaj ob glavnih cestah," pravijo organizatorji, ko si dajejo duška s polnimi vrči piva (ljublanski Union je, mimogrede povedano, pokrovitelj letošnje ohceti), trde, da sta itali- janski in češki par daleč najlepša, da "zunaj" precej več govore in ve-

do povedati o naši kmečki ohceti, kot pri nas (kot je sicer običajno!), da moremo in moramo našo kmečko ohcet primerjati z največjimi podob- nimi prireditvami po svetu, kot so v italijanskem Viareggiu in drugod itd.

Je pa najbrž lepo, če povemo, da sta iz daljne Avstralije letos pripo- tovala kar dva para — uradni in neuradni. Prvega so izbrali slovenski društvi Triglav in Planica, JAT in Slovenska izseljeniška matica, kakor trde prizadevni organizatorji.

Bolj ali manj znano je, da si bos- ta poročna prstana nadeli dve dekle- ti, in sicer Slovenski Tancer iz domo- vine in Tanzer iz koroške Železne Kaple, da se je doslej v Ljubljani na kmečki način poročilo 89 pa- rov, samo eden pa se je šele razšel — slovenski. Kateri, naj ostane skriv- nost.

In: na sedem metru dolgem čol- nu bodo trije zlati evropski prvaki pripeljali v tivolsko dvorano 3,40 metra visoko poročno torto, hkrati pa bodo pripravili štiri mesece dolgo uležano divjo svinjo po receptu iz- pred 4.000 let. . .

Ob vsem tem bo cedila sline bri- gada 185 domačih in 32 tujih novi- narjev, ki bodo z besedo, sliko in fil- mom ponesli našo kmečko ohcet po vsem svetu. Zadnjikrat se je naša kmečka ohcet 20 minut vrtela na zaslonih ZDA, kar je po približni oceni vredno 1.300.000 dolarjev, da ne govorimo o številnih gostih iz Neaplja, Švice, Avstrije in od dru- god, ki so do zadnjega kotička zase- dli ljubljanske hotele."

LJUBLJANSKA BANKA

Od Direkcije za razvijanje poslo- vanja z občani pri Ljubljanski ban- ki smo prejeli pismo sledeče vse- bine:

"Verjetno bi pri devizem varče- vanju začasno zaposlenih Jugoslo- vanov v Avstraliji naša banka lah- ko nudila dovolj programov, ki bi bili interesantni za naše delavce. Med drugim ugodna obrestna mera hranilnih vlog:

Navadno 7,5% (5,5% v devizah, 2% v dinarjih)
Vezana nad 13 mesecev 9% (7,5% v devizah, 1,5% v dinarjih)
Vezana nad 24 mesecev 10% (7,5% v dinarjih)

Nadalje stanovanjsko varčevanje in kreditiranje, varčevanje in krediti- ranje razvoja kmetijstva, obrti, gos- tinstva in turizma.

Ob organiziranih obiskih stare do- movine (dopusti in podobno), bi prav tako našli možnosti za sode- lovanje tako glede odkupa deviz ali drugih uslug, ki bi jih naša banka lahko nudila."

Če želite več pojasnil, se obrnite na Direktorja za RPO pri Ljubljans- ki banki g. Čiro Lendovška. Naslov banke: Trg revolucije — Ljubljana.

Tiskovni sklad

Dali so: A. Moge \$1.00, M. Ratko \$2.00, J. Čuješ \$5.00 in M. Prebil \$2.00, I. Stanjko \$3.00. Upamo, da se jim bodo pridružili še drugi, ki ce- nijo naš napor in naš list.

Novoletni dar domačim:

SLOVENSKA KNJIGA "KOLEDAR 1974"

Dotiskana bo v začetku oktobra, tako da bo še dovolj časa za praznična voščila domačim, pa tudi prijateljem v Av- straliji. Knjiga bo broširana ter bo vsebovala *koledar s slo- venskimi imeni*, mnogo slik iz domovine ter iz našega skupne- ga življenja v Avstraliji. *K sodelovanju smo povabili vsa slo- venska društva širom Avstralije.*

Na naslovni strani, ki bo imela lepo fotografijo iz stare domovine, bo tudi primeren prostor za praznična voščila.

Pohitite z naročilom. *Priložite denar* (cena samo \$1.00 — poština vračunana) in pošljite na naslov: Triglav — News, Box 40. P.O. SUMMER HILL, NSW, 2130.

VISITING

"When I first saw the alpine town of Bled, I thought it had to be the setting for a Walt Disney fantasy: the misty lake with the tiny island in the middle; the tallspired church reflected in the still water; the wood- ed shores; an eerie castle shrouded in mist, clinging to the sheer rock- cliff, and the shadowy mountains in the background.

I expected Julie Andrews to ap- pear and burst into song when the sudden ringing of church bells re- minded me I was awake and it was Sunday.

Later we strolled through the woods to the village. Unfamiliar bird calls burst from the firs, poplars and chestnut trees and the ground was thick with golden leaves. Ger-aniums grew in the window-boxes of houses, children played on bal- conies, smilin and gigling when we

called to them. Delicious cooking smells tantalised us as we made for the shopping centre. We bought cards and miniature bottles of plum bran- dy, and the yummiest, creamiest cakes we had ever eaten.

Unhurried, and seemingly un- touched by the outside world, Bled is a paradise for tourists. In winter, the lake freezes over to form a skating rink, nad there is first-class ski-ing nearby. In summer boating, bathing and horse-riding are popul- ar. The newly opened golf course must be one of the most beautiful in the world. Hotel accomodation is first-rate and comparatively in- expensive.

Until we went to Ljubljana I had never heard of it. "Beethoven de- dicated his Pastoral Symphony to our city," an elderly guide told me proudly."

By Kate Samperi

Woman's Day — May, 1973)

"GALA SILVESTROVANJE TRIGLAVA"

bo letos pri pogrnjenih mizah v izključivni dvorani

MONTEFANO FUNCTION CENTRE — SMITHFIELD

z vso postrežbo (predjed — slovesna večerja — pijača — kranjske po polnoči, da bomo lažje vstrajali do konca — slaščice in po- dobno) in *plesom od 9h zvečer do 2h zjutraj*. Igra naš plesni orkes- ter "TRIGLAV". Prosimo, da pridete slovesnemu večeru primerno oblečeni. *Plesne obleke zaželeno*. — Če bo vse po sreči, bomo ta večer "oklicali" poročni par, ki bo zastopal Avstralijo na Kmečki ohceti 74 v Ljubljani. Izvolili bomo tudi "Dekle novega leta", ki bo prejelo lepo nagrado (v poštev pridejo dekleta in žene). *Poseb- nost*: Vsaka vstopnica bo šla v poseben zaboj iz katere bomo ob polnoči potegnili eno. *Dobitek* — PROSTA VOŽNJA Z LETALOM DO LJUBLJANE IN NAZAJ — dar ADRIATIC TRAVEL CENTRE!

Cene vstopnici samo \$10.00. Člani lahko na člansko izkaznico kupijo po eno vstopnico za \$8.00. Rezerviranja že sprejemamo in sicer samo pismeno s priloženim denarjem za vstopnino. Prostora je le za 500 oseb, zato pohitite! Naslov: Triglav — Box 40. P.O. Summer Hill, N.S.W., 2130.

TRIGLAVSKI "CHARTER"

Ker je zanimanje za obisk domovine okrog božičnih praznikov in novega leta iz leta v leto večje, bomo, da ljudem olajšamo potovanje, imeli

V TOREK 18. DECEMBRA 1973

J.A.T.-ovo letalo do Zagreba.

Vsi rojaki, ki bodo potovali s tem letalom bodo imeli PROSTO vožjo s posebnim avtobusom do LJUBLJANE.

Rojaki, ki se za ta polet zanimajo, naj se čimprej zglase v Slovenski pisarni na Triglavski zemlji ali še bolje pri g. LOJZETU KOŠOROKU na ADRIATIC TRAVEL CEN- TRE, 155 Bathurst Street, SYDNEY.

V VSE DELE SVETA — VAS QANTAS PELJA

MEDNARODNO SVATOVANJE V LJUBLJANI

Na deveti zaporedni "Kmečki Ohceti 1973", se je prvič predstavila Ljubljani, naši širsi domovini in svetu tudi Avstralija. Kar dva para nam je uspelo poslati. Za nas, pri Triglavu, kot organizatorju udeležbe mladih zakon-skih kandidatov, je bil že to velik uspeh, poslati prvi avstralski par. Tembolj pa smo ponosni, da smo z udeležbo slovenskega para iz Avstralije dali organizatorjem v Ljubljani novo idejo o vsakoletni udeležbi Slovenskega izseljenskega para iz raznih dežel sveta koder prebivajo Slovenci. Po sporočilih naših ljudi ki so pristostvovali vsem prireditvam letošnje "K.O.", je vse bilo LEPO in VELIČASTNO. Mlada zakonska para sta se vrnila, tako tudi dve srečne avstralske mame LY-LE. Pri tej priliki ne smemo prezeti in izraziti zahvale Vsem, ki so nam in mladim na kakršenkoli način pomagali pri poroki, katere smisel ni samo "prijetno-pirovanje" ali turistična atrakcija, temveč čimdalje množično udeležbo kot razni mednarodni festivali, medsebojno spoznavanje, utrjevanje prijateljskih odnosov in s tem velik doprinos k miru v svetu.

V prvi vrsti se zahvaljujemo Slovenski-izseljenski matici, ki nam je posredovala pristanek in odobritev udeležbe naših parov s strani "ORGANIZACIJSKEGA ODBORA K.O." v Ljubljani, nadalje QANTAS-u in JAT-u za brezplačno potovanje ženinov in nevest, ter VIENA STUDIO iz Liverpoola za fotografiranje in filmanje v Ljubljani.

S tem ko smo zaključili prvo udeležbo Avstralcev na "K.O." se že pripravljamo za izbiro naslednjega para v letu 1974, ter vabimo vse, ki se nameravajo in želijo poročiti na "K.O." v Ljubljani po stari šegi oz. običaju, da se udeležijo 'tekmovanja' pri izbiri srečnega para, ki bo predstavljal Avstralijo na deseti "Kmečki Ohceti 1974" v Ljubljani. Vsa navodila kje in kako, bodo posebej objavljena. F. Mavko

POZDRAV Z NORVEŠKE

S svojega potovanja po U.S.S.R. in drugih krajih Severne Evrope sta se večkrat oglasili Mary in Ivanka RITLOP. Iz Norveške sta poslali še poseben pozdrav vsem članom in prijateljem Triglava. Zdaj sta že med nami in se jima lahko osebno zahvalimo za pozornost. Tudi Triglav ju ni pozabil. Pripravljenega imamo mnogo dela, da jima ne bo dolgčas po prijetnem vrandanju po svetu. Vsekakor smo veseli, da sta se vrnila!

TUDI DOMA IMAJO TEŽAVE

: Republiški skupnosti pokojninskega in invalidskega zavarovanja grozi, da bo letos sklenila poslovno leto z dokajšnjim primanjkljajem ter ostala brez rezerve, ki je potrebna za nemoteno poslovanje (Dnevnik).

: V prvem četrtletju je preko-račilo jugoslovansko mejo 3,3 milijona potniških avtomobilov, kar je za 11% več kot lani v tem času. Računati je, da je motornimi vozili v tem času pripotovalo 8,5 milijona ljudi (Dnevnik).

IZSELJENIŠKI PIKNIK

Tudi letos v začetku julija je bil doma vsakoletni Izseljenski piknik in to ponovno v ŠKOFIJI LOKI. Udeležilo se ga je tudi nekaj rojakov iz Avstralije, ki so bili tam na obisku, pa tudi nekateri, ki so se za stalno vrnili v domovino. Zastopan je bil tudi TRIGLAV. Naš pozdrav je navzočim predala naša požrtvovalna odbornica gospa MARIJA RITLOP z naslednjimi besedami:

"V IMENU SLOVENSKEGA KLUBA TRIGLAV V SYDNEYU, PRINAŠAM VSEM VAM, ZBRANI NA TEM PIKNIKU IZ VSEH KRAJEV SVETA, NAJLEPŠE POZDRAVE IZ DALJNE AVSTRALIJE. ŽELIM, DA BI SE V DOMOVINI DOBRO POČUTILI

IN DA BI SE ŠE VEČKRAT ZBRALI V TAKO LEPEM ŠTEVILU!

POSEBEN POZDRAV PRINAŠAM NAŠI IZSELJENSKI MATICI IN VODSTVU TEGA PIKNIKA."

Iz piknika smo dobili tudi karto s pozdravi in številnimi podpisi. Žal se nam je posrečilo "razšifrati" le nekatere: Marija Ritlop, Vera Valenci, Mila Šenk, Milena Gregorič, Fanči Piškur, Joe Richter, Anton Richter, Jack in Mary Tomšič, Elizabeth Fortuna, Franja in Mary Bahor, Jože Prešeren, A. Bradač, Johnny Fabec Frank in Uršula Tekalec, Franc Žugel in drugi, katerih nismo mogli razbrati. Vsekakor vsem pristrčna hvala in enako lepe pozdrave od nas pri Triglavu!

Gospa RITLOP na pikniku (Foto: V. Ovičaj).

PLAČEVANJE POKOJNIN IZVEN AVSTRALIJE

Še ni tako dolgo, odkar je senator T. Mulvihill predložil senatu peticijo Triglava v Sydneyu, v kateri smo izrazili željo po spremembi izplačila pokojnine avstralskim državljanom. Triglavu je kmalu sledila italijanska emigracija in druge skupine. Trud se je izplačal. Tu ponatiskujemo postopek, ki je za izplačilo pokojnine izven Avstralije potreben. Obavljamo ga v celoti in v izvirniku, da ne bo morebitnih nejasnosti:

PAYMENT OF PENSIONS OVERSEAS

YOU MAY NOW RECEIVE YOUR AGE, INVALID, WIFE'S or WIDOWS pension in any country.

This applies whether you are planning to live permanently in another country or if you are only intending a temporary absence from Australia.

METHOD OF PAYMENT

Your pension will be paid at current rates and broadly under the same conditions as in Australia.

You should discuss your travel plans with the Department as early as possible, so that arrangements for payment of your pension can be made before you leave Australia. Payments overseas generally will be made at four-week intervals.

On a brief visit you may not wish to receive your pension overseas, but instead may wish to appoint an agent in Australia to receive cheques on your behalf, or arrange for the Department to hold your payments until your return.

CONDITIONS

You need to meet three conditions before you can receive your age, invalid, wife's or widow's pension in another country:

- you have to satisfy the normal pension residence conditions;
- your pensions must be granted from a date before you leave Australia; and
- you can only obtain payment of your pension in another country if you have left Australia on or after 8 May 1973.

OTHER POINTS

Pensioners recently returned to Australia

If you are granted a pension after having recently returned to Australia, your pension cannot be transferred overseas until you have been back in Australia for 12 months. This condition, however, may be waived in special circumstances.

Supplementary assistance

Supplementary assistance will not be available if you are receiving your pension overseas.

If you are a married pensioner receiving supplementary assistance and your partner goes overseas while you remain in Australia, you will receive supplementary assistance at the single rate.

ADDITIONAL AUSTRALIAN BENEFITS AVAILABLE IN OTHER COUNTRIES

Funeral benefits and the special pension will be paid if you are overseas. The special pension is payable for 12 weeks after the death of one member of a pensioner married couple.

SOME SERVICES AVAILABLE ONLY IN AUSTRALIA

The Pensioner medical service will continue to be available only in Australia, as will the reduced rates for pensioner's radio and television licences and telephone rentals.

FURTHER INFORMATION

If you want more details on the payment of age, invalid, wife's and widow's pensions overseas you should enquire at the nearest office of the Australian Department of Social Security.

Australia House,
50 Carrington Street
Tel.: 20255 — SYDNEY

ASSISTED PASSAGE

Večkrat dobivamo vprašanja, če lahko tudi iz naše domovine pridejo ljudje na takimenovan "Assisted Passage" (v tem primeru krije večino potnih stroškov avstralska vlada). Odgovor je: Da, če le izpolnjujejo predpisane pogoje. Ob koncu meseca maja t.l. je bilo v Jugoslaviji 231 oseb, ki so čakale na razgovor s predstavniki avstralskih oblasti v Jugoslaviji, 743 je bilo takih, ki so svoje razgovore že opravili in so čakali na odločitev avstralskih oblasti, 359 osebam pa je bilo potovanje s plačilom samo delnih potnih stroškov že odobreno.

Zanimanje za izseljevanje v Avstralijo je v Jugoslaviji še vedno precejšnje. Ob koncu maja t.l. je imelo 1812 oseb vložene prošnje in so čakali na razgovor s predstavniki Avstralije, 1563 pa jih je čakalo na končno odobritev vselitve v Avstralijo. Istočasno jih je čakalo v U.S.A. 2106 na izid njihove prošnje za Avstralijo (pa pravimo, kako dobro je v Ameriki in kako slabo tu!).

Obisk turistov

S 1. septembrom stopajo v veljavo novi predpisi o izdaji potnih dovoljenj za obisk Avstralije.

Po novi odredbi, bodo turisti izpolnili zelo enostavno vprašalno polje, pokazali potrdilo o povratni karti za Avstralijo, veljaven potni list ter izjavo o možnosti vzdrževanja za dobo obiska v Avstraliji. Obiski bodo trenutno dovoljeni za dobo treh mesecev. Vize bodo izdane takoj.

Turisti se ne bodo smeli zaposliti in če bodo vložili prošnjo za stalno bivanje v Avstraliji, taka prošnja ne bo sprejeta. Kršilci predpisov ne bodo dobili ponovne vize za Avstralijo za dobo petih let.

TOTI VEČER

Naša julijska prireditev pod gornjim imenom je odlično izpadla. Ljudje so bili veseli in v našo blagajno smo dobili nad \$300.00, kar nam v tem času, ko delamo balinišče in popravljamo družabne prostore zelo prav pride. Vsi smo se čudili številnemu obisku, ker je bilo tako kislo vreme in povprečni mladosti vesele družbe (25-30 let). Danica in Jože FIŠER, ki sta nam večer pripravila (s pomočjo zvestih sotrpilov), sta sicer utrujena, a z zadovoljstvom legla spat, četudi je že bil skoro "beli dan". Naši novi, mladi odborniki obetajo zaželeno in potrebno ožitev duha v naših vrstah.

Golaž je bil zelo dober, klobase kot vedno; ni jim kaj reči! Predvsem je obiskovalce presenetila nova razsvetljava dvorane, ki ni dajala le občutka domačnosti, temveč je do dobra ogrela srca vseh prisotnih.

DRUŽINSKI PRAZNIKI

Sedem let poročnega življenja sta praznovala Danica in Jože FIŠER (2.7) iz Marikville, 29 letnico skupnega življenja pa Milena in Fredi MAVKO (29.7) iz Canley Heights. Trideset letnico bosta praznovala prihodnje leto v Sloveniji, če bosta lahko ostala tam vsaj tri mesece. Da, imeli smo še eno pomembno obletnico pri porokah. Kar 20 let je preteklo (15.8), odkar sta se vzela Marija in Mirko RITLOP (Verjetno se je zaradi tega slavila gospej Mariji tako mudilo iz Dobrne v Earlwood!). Po dolgem času je bila na lepem družinskem prazniku ponovno zbrana vsa družina.

Nad vse vesel dogodek je bil pri družini Štefana ŽEKŠA. Štefan se je pridružil zvezi "starih očetov". Hčerka Zlata, poročena DI MAS-CIO, je rodila prvorojenčka in sicer 9. julija v Fairfield Hospital-u. Ime so mu dali DANIEL. Na Triglavski zemlji smo po prostovoljnem delu praznovali rojstni dan Borisa ZLATIČ-a (2.8). Imeli smo celo torto polno sveč, ki jih je Boris z eno "sapo" ugasnil. Praznovali so tudi pri RATKOVIIH, kjer je imel Shony svoj rojstni dan. Kmalu bodo jedli z veliko žlico pri GRČEVIH in JAZBEČEVIH. V prvi polovici (dneva ne smemo povedati), oktobra bosta namreč imeli gospodinjini svoj rojstni dan. Koncem istega meseca bo praznovanje pri RITLOPU (30. 10), ko bo imel gospodar svoj rojstni dan (to bo "party"). Da ne pozabi-

mo: v novembru (14.11) bo ponovno "21" g. Korl HREN. Posebnih vabil za to priliko ne bo pošiljal, zato se kar sami povabimo! Razen veselja in sreče smo imeli tudi malo smole. Na operacijo je odšel Jože FIŠER, a ni bilo preveč hudo, saj je že po par tednih krepko zabijal žeblice na naši bodoči šoli. Dalj časa že "marodira" Zvone PLEVČEK iz Penritha, enako tudi naš direktor Mile ŠIRCELJ. Obema in vsem, ki niso pri najboljšem zdravju, želimo skorajšnje okrevanje.

Tik ob zaključku lista smo "odkrili" še nekaj praznikov:

Rojstni dan je praznovala gospa M. OVIJAČ (22.8), enako A. BATIČ (24.8) in S. VERZEL (30.8). V septembru pa bosta praznovala še E. KUKOVEC (8.9) in K. KUKOVEC (10.9). Za oktober so napovedana še naslednja slavlja: rojstni dan B. RAJTAR (4.10), J. VORŠIČ in T. VORŠIČ (oba 6.11) le kako sta se "našla" z enakim rojstnim dnem?, ter V. BREKAN (12.11) in O. BREKAN (18.11).

KRISTILI SO

V soboto 18.8.73 so nesli h krstu v Slovensko cerkev v Merrylands-u Dolškovega sina, ki je dobil ime EREK, ERNEST. Botrovala sta gospa Justi PORŠEK in gospod Lado BREKAN.

"NE KLIČI VRAGA"

Ne kliči vraga, je naslov šaljive enodejanke, ki jo je v soboto 4. avgusta zaigrala igralska skupina SD-Sydney. Šaljivko je spisal Jaka Stoka, režirala pa jo je gospa Vlasta Klemenčič.

Čeravno je igra že stara in smo si jo ogledali daleč od domovine, nas je že scena, ko se je dvignil zastor, spomnila na stare, preproste kmečke izbe doma. Velika krušna peč in klop ob njej, na sredini miza z nekaj stoli in v ozadju še en "sportget" na katerem je mama Polona vstrajno kuhala poletno in se še bolj vstrajno kregala s svojim možem (bogatom posestnikom LEVIČAR-JEM) glede poroke njune hčere Milke. Levičar vstraja da se hči poroči z Meteljkovim Mihom, ki je sin bogatega kmeta (oče vidi samo njegove repe v hlevu, pa senožet in denar), mati Polona pa, kot vse matere "drži" s hčerjo in hoče za zeta Tončka, ki ga Milka ljubi (oče pa ne, ker je revež!)

Meteljkov Miha, ki je Milkin resen snubec, pride lepega sončnega z "marelo" snubit k Levičarju. Mati Polona se revčka, ki si zaradi glavobola (in zaljubljenosti) ne sname niti klobuka, ko vstopi v izbo, pošteno privošči. Revežu je tako nagajala, da sklene skočiti v vodo (pa najbrže ni bilo nobene blizu). Odhlača jako nesrečen (zares jako, jako žalosten) na Milkino veliko veselje, kajti ravno takrat v izbo pogumno vstopi njen Tonček. S sejo se je vrnil in poleg vil, verige in dolgega "štrika", je v bisagi prinesel tudi svilen ruto za Milko. Komajda se je dobro odela, že je bilo slišati očeta Levičarja. O kakšna panika! Kako naj Tonček gre iz hi-

še neopazen, ali kam naj se skrije pred hudim očetom. Mati Polona predlaga veliko krušno peč in tja sta ga stlačili. Levičar priropota v hišo pijan (kako tudi ne, saj je "praznovan") 25-letnico poroke s svojo Polono) in spet prične robantiti glede Milkine poroke. Vstrajno poleg kliče vraga in vrag, ne bodi len res prileze iz peči (Tonček ni samo priden in pošten, pač pa tudi prebrisan) Hudo prestraši Levičarja, ko se pred njim prikaže z vilami, verigo in vejo in ko zapovrh zahteva še vrečo moke, gnjat in mošnjo denarja (Duše Levičar res ne bi rad dal!) Brez barantanja dobi "ta črni vrag" kar hoče, pomislite, celo Milko. Na koncu namreč Tonček, pošten kot je, prizna očetu, da ga je prestrašil. Vse je torej lepo in prav in "ohcet" je zagotovo bila vesela, čeravno je nismo videli.

Dvorana v Masonic Hall v Merrylandsu je bila polna gledalcev in smeja. Še bi si želeli česa podobnega, kar priključa dobro volje in spomine na dom.

V igri so igrali: oče Levičar je bil g. Lojze Kmetič, mater Polono je zelo uspešno zaigrala Nada LACHNER, njuno hčer Milko je uprizorila Danica BRKOVEC, njen snubec Meteljkov Miha pa je bil Daniel BRKOVEC in Tončka je zaigral Albert VENE.

Zelo lepo odersko opremo pa so pod vodstvom Marjane VOJSK in Rudija Kužnika izdelali marljivi fantje, ki jih je preveč, da bi vse omenjali. Šepetalka (ki je zelo težko sedela v svoji "koči" pod odrom) pa je bila. Mihela Šusteršič.

Danica Novak

STARŠI!

Imeli bomo šolo — ob nedeljah od 2h do 4h. Bi želeli, da jo obiskuje tudi Vaš otrok. Izpolnite in oddajte kateremu koli oddaljenemu.

Ime in starost otroka

(dobrodošli vsi od 4. do 14. leta)

Ime družine(telefon.....)

podpis

Naslov:

VSEM OBISKOVALCEM

Pozdravljeni na Triglavski zemlji; dobrodošli v Triglavski skupnosti!

Mnogo truda smo vložili v ta košček zemlje. Mnogo žuljev se je prišlo rok naših nesebičnih članov, ki so nam pripravili prostor za skupno družabnost (in se jih še bo). Pokažimo jim, da njihov trud cenimo s tem, da se bomo na tej zemlji DRŽALI PRAVIL, ki so za sožitje skupnosti potrebna. To ne bo težko, če bomo drug drugega gledali kot DOBRODOŠLEGA GOSTA v svojem domu in če se bomo istoačasno vsi vedli kot na obisku pri prijatelju, s katerim želimo deliti veselje in kateremu smo pripravljeni tudi pomagati, če treba.

Naj bo ta prostor naš skupni dom v Sydneyu; spomin na domovino starejšim — kraj prijetnega razvedrila

mlajšim — sreča otrokom v toploti slovenske domačnosti!

Se strinjate s to željo? Potem še pridite! Vrata doma so odprta tudi tistim, ki so že pozabili, kako domu podobna je toplota slovenske skupnosti v tujini. In če se ne strinjate — NE MEČITE BLATA, KER BOSTE IMELI UMAZANE ROKE! Polščite si drugi prostor, tak, da bo zadovoljeval Vaše potrebe in boste v njem našli srečo.

Mi želimo, da bi bili vsi rojaki, kolikor se le da, SREČNI — zato delamo in se trudimo za skupnost! Dobrodošli in še pridite!

P.S.: Triglav si pridržuje pravico povedati vstop na zemljo vsem, ki se ne bodo držali predpisov ali se bodo nedostojno vedli.

ZIMSKA PRIREDITEV

Imeli smo jo 4. avgusta. Vdila sta jo Kristina in Emil KUKOVEC. S pomočjo dobrih sodelavcev sta opravila svojo nalogo zelo dobro. Vkljub temu, da sta bili ta večer dve slovenski prireditvi, oddaljeni druga od druge le 3 km (na eni je bila celo slovenska igra, kar je bilo posebej škoda), je bila dvorana že ob 8h dobesedno nabita. Še nikdar (razen na Silvestrovanju), nismo imeli Slovenci toliko ljudi v tej dvorani. In kako razpoloženje! Da ste ga sodoživeli! Srečni obrazi, veselo razpoloženje! Nismo se "drli", niti kričali. Navzočim v čast in priznanje: nobeden ni bil "tečen", "nadležen" ali "prveč" razpoložen. Odhod iz dvorane je bil res vreden kulturnih ljudi.

Več prireditev s takim vedenjem, pa Vam jih bomo prirejali tedensko!

ZVEZA Z DOMOVINO VEDNO TESNEJŠA

Razdalja z domovino se iz meseca v mesec krajša. Ne sicer v km, pač pa v medsebojnem oznanju in obiskovanju. V zadnjem času so bili tudi obiski iz Sydneya precej živahni: Na krajši obisk sta ošla ga. in g. Hren (sta že nazaj), prav tako družina g. Božidarja Mavka. Marija Ritlop, ki nas je tako junaško zastopala na Izseljeniškem pikniku v škofji Loki se je tudi vrnila in sicer zdrava ter v spremstvu svojih hčera gđ. Marčke in gđ. Ivanke. Vrnili se je tudi g. Vinko Ovičaj s sinom ter Marija in Lojze Košorok. V kratkem pričakujemo povratek g. Teodorja Černute iz St. Marysa, ki se vkljub 20 letni odsotnosti zelo dobro počuti med domačimi. "Prav lepo se imam doma. Domovina je vedno najlepša", je sporočil uredništvu. Tudi družina Radov iz Cabramatte, ki je odšla na tri mesečen dopust, se počuti dobro, da navedemo le par srečnih, za katere vemo, da hodijo domov. Več se jih pripravlja za letošnji december, ko bo imel Triglav svoje

letalo do Zagreba in pa naslednje leto za maj, ko bo šel naš "Charter" s poročnim parom iz Avstralije in svati naravnost na Brnik in potem vsi skuaj na KMEČKO OHCET 1974 v Ljubljano. Tudi na izseljenkem pikniku bomo dobro zastopani. Če bo vse v redu, bo Triglav, zastopal g. F. MAVKO, Planico pa g. A. OBLEŠČAK.

V VSE DELE SVETA VAS QANTAS PELJA

OPOZORILO DOPISNIKOM

Dopise, ki smo jih prejeli od M. Klem. in M. Stop., bomo objavili v naši decemberski številki, ki bo izšla koncem meseca novembra. Vsi dopisi za to številko morajo biti v rokah uredništva najpozneje do 10. oktobra; enako tudi oglasi!

TOKRAT PRVI!

Iz Wollongonga so nam sporočili, da je naša PLANICA pri letošnji "BAKE — A — CAKE COMPETITION" dobila prvo mesto! Uspeha smo veseli vsi Slovenci, predvsem pa rojaki v Wollongongu in člani Planice. Ker smo morali to številko predčasno zaključiti, ne moremo kaj več napisati o lepem uspehu in požrtvovalnem delu. Upamo, da bomo to lahko naredili v prihodnji številki.

"TRIGLAV" izhaja četrtletno in je namenjen članom S.K. Triglav v Sydneyu. Izdaja ga uredniški odbor. Odgovorni urednik Jože Čuješ. Za upravo odgovarja Marija Ratko. Naslov: Box 40, P.O. Summer Hill, 2130. List ni na prodaj.

Printed by Mintis Pty. Ltd.

NAŠA NARODNA PRETEKLOST

SLOVENSKI GRB.

V Argentini izdajajo rojaki list "SIJ", ki je avgusta 1972 objavil zanimivo razpravo o slovenskem grbu. Napisal jo je rojak C. PUNTAR, ki prihaja med drugim do sledečih zaključkov:

"S heraldiko se med Slovenci ukvarja, doma in na tujem, verjetno komaj kaj več kot deset oseb. Ker sem eden izmed tistih, bi rad tudi jaz povedal nekaj stvarnih in kratkih podatkov o našem — slovenskem — grbu. S sistematičnim nabiranjem in zbiranjem gradiva o slovenski heraldiki se ukvarjam že nekaj desetletij, zato lahko potrdim:

TISTE TRI ZLATE ALI SREBRNE ZVEZDE, S POLMESECEM ALI BREZ NJEGA, NISO RESNIČNI IN PRAVI SLOVENSKI GRB. Samo kratek resume iz obširne in neobjavljene razprave:

Prvi zgodovinski in najstarejši vir tega grba zasledimo na pečatu neke listine grofa Viljema Heunburga, datirani dne 28. januarja leta 1226. Grofje Heunburg ali Vovbrški so izumrli 1. 1322. Vsa njihova gospostva so podelovali Žovneški gospodje, kasnejši Celjski grofje. Njihov prvotni grb (Urwappen) je bil srebrn ščit, z dvema poševnima prečnikoma rdeče barve. Temu svojemu družinskemu grbu so pridejali tudi grb Vovbrških ki je bil: tri zlate zvezde na modrem polju. Od tedaj naprej so imeli Celjski svoj grb razdeljen na štiri polja, (a, b, —, b, a) na njih grba Celjskih in Vovbrških. Ta pravi grb Celjskih je veljal vse do smrti zadnjega Celjana, Ulrika, ki je bil umorjen 16. novembra 1. 1456 v Belgradu. Ob njegovem pokopu v Celju je poslal cesar Friderik III. svojega herolda, ki je na grobu zadnjega Celjana razbil njihov grb z zgodovinskim vzklikom: "Danes grofje Celjski in nikdar več!". Tega dejanja pa ni napravil iz emotivno-sentimentalnih nagibov, temveč je bil to zgodovinsko-pravni akt; heroldi so bili takrat na dvorih nekakšni ministri za grboslovje.

Toliko o izviru in koncu grba z tremi zvezdami.

Tista smešno-žalostna zgodba o "slovenskem" grbu treh zvezd in muslimanskega polmesca pod njim pa se je začela kmalu po famoznem "ujedinjenju". Takrat smo z Vidovdanske ustavo dobili tudi "slovenski" grb. To ni bilo samo "bratovsko" darilo, temveč ukaz v obliki zakona in ustave. Zgodovinsko je dokazano, da nihče od Slovencev ni sodeloval pri določanju novega državnega grba. V prvem, provizornem grbu smo bili, zastopani z ilirskim grbom. Ta grb izvira iz fantazije Pavla Ritera Vitezovića in katera je objavil 1. 1701 v svoji znani Stematographii. Ko se je pripravljala Vidovdanska ustava in dokončna oblika državnega grba, je dr. J. Mal v Slovincu napisal in prosil, da ne bi polmesec predstavljal Slovenije, ker to heraldično znamenje nima nobene tesnejše zgodovinske zveze s Slovenci, razen da so trpeli pod surovo silo turškega polmesca. Dodal je še: "Toda če bi bilo res potrebno ta spomin na žalostne čase osmanske groze ovekovečiti simbolično tudi v grbu, bi bila ta oznaka pač mnogo primernejša za srbske dežele, nego li za Slovence". Na ta popolnoma stvaren članek je dr. Mala silovito napadlo Jutro. Slovensko hlapčevstvo

in servilnost sta nastopila v boj proti "plemenskemu separatizmu". Zgodovinar dr. Mal je napadavcu strokovno odgovoril, zlasti na njegove zmešane pojme o grbih in heraldiki, obenem pa nam je zapustil napisan dokument, da Slovenci niti zahtevali nismo, da imejmo grb, ki bo predstavljal Slovenijo v državnem grbu. Takole piše dr. Mal:

"Ako pa je že osrednja vlada smatrala za potrebno — Slovenci tega n i k o l i zahtevali nismo, — da se v skupnem državnem grbu označi poleg Srbije in Hrvatske tudi še Slovenija, je menim. pač naša dobra pravica, da smemo o tej zadevi izraziti tudi svoje mnenje."

Navkljub temu so nam "utrdili" grb s trem zvezdami in polmescem! Za to zadnje poglavje pa nam je zapustil dr. Celestin Jelenc v pravem času napisano poročilo.

Takole piše dr. Jelenc in zaključuje svoj članek:

"Vidovdanska ustava je bila v nevarnosti, da ne dobi zadostnega števila glasov. V lovu za njimi je predsednik srbske vlade N. Pašić ob-

denburški, tirolski, šlezijški, prav tako številni orli v grbih plemiških družin. Podobne prepone ali zaščitnike so nosili razni rodovi vojaštva v stari Avstriji, v carski Rusiji, pa v stari Prusiji. Med zadnjo vojsko sem jih tudi videl pri nemškem vojaštvu. Nosilo jih je vojaštvo takomenovane Wehrmachtskontrolle.

V stari, karadjordjevski Jugoslaviji, kjer je bila ideja "troimenskog naroda" ali "jugoslovanske nacije" propagirana uradno, je bilo življenjsko nevarno razpravljati o pravicah ali o izkoriščevanju Slovencev. Tako se ni nihče dvignil in povedal, kako je s tem "slovenskim" grbom.

"Slovenski" grb, tri zvezde s polmesecem, pa so po svetu raznesli politični emigrantje in z njim šarilo, po domovih in cerkvah, po zborovanih in razstavah, največkrat nepoučeni in v zmotnem mnenju, da je to resnični slovenski grb. Krivda pa leži pri starejši generaciji, ki ni prav nič pisala in razpravljala o narodnih in državnih simbolih. To zamujeno moramo nadomestiti, vsak po svojih močeh."

ŽIRI NAD ŠKOFJO LOKO

(Foto: Rodna Gruda)

ljubil trosanskim muslimanom, da jim zameno za glasove da v grb kraljevine SHS njihov polmesec. Tako je prišel v skupni grb pod srbskim in hrvaškim grbom še bel polmesec."

Pri nadaljnjem nabiranju podatkov in gradiva iz te usodne dobe slovenskega naroda sem mogel ugotoviti še naslednje: Poročilo, ki ga je napisal dr. Jelenc, je dobil ustno od dr. Vekoslava Kukovca, ki je bil v Pašićevi vladi minister za socialno politiko, prav v času glasovanja Vidovdanske ustave. To dejstvo poudarja vrednost in avtentičnost napisanega poročila dr. Jelenca. Tisti muslimanski glasovi za ustavo so Pašiću resnično pomagali, ker kljub temu je bila izglasovana le z 27 glasovi večine. Nad vse pa je zanimivo to, da med podpisni ministrov, ki so podpisali ustavno-pravni akt o novem grbu, ni podpisal dr. Kukovca, pač pa je podpis J. Puclja, ki je edini s svojimi privrženci glasoval za centralistično ustavo.

Tako imamo pojasnen izvir muslimanskega polmesca v "slovenskem" grbu. Trditev, da je polmesec vzlet iz grba vojvodine Kranjske, namreč iz napršenega orlova štita, je pa popolnoma izmišljena stvar. Res, da spominja orlova prepona na njegovih prsih nekoliko na obliko luninega krajca, toda podobne prepone imajo tudi orli v drugih grbih n.pr. bran-

Po zadnji vojski je Slovenija dobila spet nov grb. Pravzaprav to ni grb, temveč emblem, ki je povzet po skupnem jugoslovanskem.

Opomba: Če ima kdo izmed bralcev kako stvarno pripombo, ki bi doprinesla k jasnosti slovenskega grba, naj nam jo sporoči. —Uredništvo.

FOREIGN LANGUAGES IN THE NEW AUSTRALIAN SOCIETY

The 1971 Census revealed that of our total population of 12½ million over 2½ million were born overseas, a proportion of one in five. To these we need to add, of course, those born in Australia of one or more migrant parents. This produced a ratio of between one in three and one in four of our population being either a migrant himself or the child of a migrant. This is a situation which was never equalled in the history of migration to the U.S.A.

In the face of such statistics it cannot be sustained that Australian society should have a monolithic structure nor that our social and cultural values can remain static. Whether we like it or not, our society is already so diverse that conformism is no longer meaningful in the absence of a generally accepted pattern

to which we may conform.

If we wish to see emerging from the diversity of cultures now in evidence in Australia one recognisably and distinctively Australian culture, it will be clear that the school has a major part to play. Its role will be to present in its curriculum, material which is relevant to the current life of the nation and of the students. This search for relevance will imply setting migration in its right perspective and stressing the value to the community of the cultural diversity which has been injected into our Australian life.

It is encouraging that moves are afoot at present to give attention to reform of school curricula. I understand that my colleague, the Australian Minister for Education, has recently announced the allocation of the sum of \$1½ million over the next two years for the establishment in collaboration with the State Education Departments of a national curriculum centre. Its role will be to undertake curriculum development tasks when asked to do so in relation to the subject-matter presented in Australian schools. This is a very significant development, and I would be hopeful that we may see migrant

languages and migrant cultures receiving the consideration they deserve.

There are many reasons for desiring this development, but I would mention four of the most cogent: —

Frist, there is an intrinsic worth in exposing students to broader horizons than those surrounding their school. Because of Australia's isolation, our schools need to make a particular effort to provide such stimulation. Traditionally this thinking has led to the teaching of one or two European languages, usually French and German. Whilst recognising the value of this exposure, I would see great value in broadening the spectrum of that exposure to embrace other European languages now spoken by hundreds of thousands of our fellow Australians, and especially in centres where ethnic communities have taken solid root.

Secondly, introducing migrant languages and cultures into our schools greatly enhance the teaching of citizenship, a field to which urgent attention needs to be given. This task implies not only preparing newcomers to take their place in Australian society, but enabling all to understand how richly diverse that society is and what citizenship in it involves. (Turn to page 6)

DVOJE DOMOVIN IN JAZ

Thirdly, we owe it to the newcomers who join us to provide friendship, guidance, and support in times of stress. This involves the need to use the migrant's language as the vehicle of our communication. It is a sad commentary on our past attitudes that the linguistic resources brought so lavishly to Australia during the last 20 years have been allowed to run down so that today we face a national shortage of qualified interpreters. The long-term solution to this problem — and my Department is currently implementing immediate measures — is to conserve and develop the linguistic resources we have in our midst. In this the secondary school must play an initial role.

Finally, and perhaps the most compelling of all these reasons should be our concern for the human dignity of those who choose to take their place in the family of the Australian nation. **We do not seek to rob these people of their identity, nor to compel assimilation on our conditions or at a tempo we determine.**

By A. J. Grassby,

The Minister for Immigration.

Part of the paper presented at the State Conference of the Modern Language Teachers Association of Queensland.

VAŠ NASLOV

Pogoste so pritožbe, da rojakom ne pošiljamo časopisa in in drugih obvestil. Ste že kdaj pomislili, da nimamo Vašega naslova? Sporočite nam ga, posebno šče, če ste se preselili. Naš naslov: "Triglav", Box 40., P.O. SUMMER HILL, 2130.

NAŠE in MODA

The Sun-Herald (Sydney, 12 avgusta 73) je na sedmi strani prinesel sliko treh brhkih deklet, oblečenih v najnovejši modi. Vse to je bilo v zvezi z vsakoletno razstavo oblek, ki jih izdelajo učenke srednjih šol. Pod fotografijo je sledeči napis:

"Dresses modelled by Andrea Sodya, 16, of Canterbury and Susan Mehmet, 16, of Randwick, contrast with a 1920 original on Christine Jones, 14, of North Sydney at a schoolgirl's fashion parade at the Wentworth Hotel yesterday."

Iskrene častitke naši Andreji. Marsikdo, ki je gledal fotografijo in tekst pod njo, si pač ni mislil, da je Andreja Slovenska ker je bil njen priimek napisan SODYA namesto SODJA!

Andreja je obiskovalcem Triglavskih prireditvev dobro znana, saj nas večkrat razveseli s prijaznim nasmehom, predvsem pa z zelo okusnimi oblekami.

POSEBNO VOŠČILO

FRANCU KLEMENS-u, ki je praznoval svoj rojstni dan 13.8.73 žele vse najboljše žena, sinovi, hčerke, zeti, snaha, predvsem pa vnuki in vnučinke. Vse najboljše tudi njegovim najstarejšim hčerkam (26/8) MILKI, poročeni STOPPEL od vseh domačih, predvsem pa od moža in otrok.

I Š Č E M

Življensko družico. Star sem 33 let, imam svoje stanovanje, ne kadim in ne pijem alkoholnih pijač: Ker hodim malo med družbo, sem se odločil, da si s pomočjo oglasa poiščem iskreno sopotnico v življenju.

Ponudbe na: "Momak", Box 40. (C/- Triglav), SUMMER HILL, 2130.

Skozi leta nazaj, lahko bi rekla, vse od začetka obstoja naše Izseljenske matice, vse odkar se srečujemo in dopisujemo z vami, dragi rojaki po svetu, se srečujemo tudi z vašim problemom: dvoje domovin in jaz. "Domovina je ena, nam vsem dodeljena..." je zapisal naš veliki pesnik Župančič. A naši izseljeni ljudje imajo dvoje domovin, kar vsi in vsak po svoje bolj ali manj občutijo, pa naj bodo stari ali mladi, pa naj bodo na tujem desetletja ali le nekaj let, v deželah, ki so zelo daleč od nas in deželah, ki so nam malo bližje.

Pred desetletji je šel na tuje mlad fant, šlo je na tuje mlado dekle in sta si tam daleč nekje z velikim trudom ustvarila vsak svoj dom. Dobil sta družini in prve korenine so pognale v tuji zemlji. Vse krepkeje so rasle in se z leti razraščale. A korenine doma na silo pretrgane, so tudi ostale žive, čeprav so sahnile, a ostale so žive. Te korenine so bile domači, ki so ostali: oče, mati, sestre, bratje. To je bil dom, čeprav morda hudo majhen in reven, morda domača jablana, morda potoček v dolini, morda le grob nekoga, ki si ga imel posebej rad. Vse to ali nekaj od tega je domovina hrepenja, prepletena z domotožjem, so spomini, v katerih skozi leta izgine vse hudo in grenko in ostane samo lepo, in ki v svoji odmaknjenosti postaja vse še lepše, podobno nedosanjanim sanjam. Druga domovina pa je sedanjost v tujem svetu: je družina, dom, delo, prijatelji. Tako si razpet med dvoje domovin, kar postane včasih tudi zelo boleče.

Po osmih letih je pripelal sin družino na obisk. Z lepim avtomobilom so se pripelali. V majhnem kraju so se ob ozki ulici na hišah odpirala okna, ko je avto obstal pred neko hišo. Razveseljeni, ponosni starši so objeli sina, snaho, vnučko. O, koliko so si imeli povedati. A vnučka je molčala. "Zakaj je tako tiha, je bolna?" je zaskrbelo staro mamo. Sin pa ji je malo osramočen priznal, da mala ne zna slovensko. "Nisva kriva," se je nerodno opravičeval: "Oba po ves dan delava in z našo Heidi se največ ukvarja gospodinja, ki je Nemka. "In razgovor potem ni bil več tako vessel, tako sproščen. Heidi je tiho sedela v kotu in se igrala z malo belo muco. Ko pa so odhajali, se je bilo dekletce naenkrat razživel, babica pa je jokala.

Drobno pismo, napisano z otroško pisavo, je pritavalo v tujo deželo. Vse je bilo oguljeno, ko ga je končno dobila Helena. Dolgo ga je ogledovala. Ni si ga upala odpreti. Ko ga je končno odprla, je dolgo strmel v velike nerodne otroške črke: "Mamica, zakaj si name pozabila? Zakaj nič ne pišeš? V šolo že hodim, a pišem še slabo. Ko bom večji, bom pisal lepše. Piši mama, če me imaš še rada in pošlji teti kaj denarja zame." To je Joško, sinko. Pet let je vmes, kar ga je zadnjikrat objela. Pet let in veliko se je medtem zgodilo. Trikrat je menjala službo. Preselila se je v drug kraj. Poročila se je in šestmesečnega Damjana ima. Možu ni nikoli nič povedala o Jošku. Kaj bi rekla, če bi zvedela. Joško... Gledala je velike, nerodne črke. Povaljano pismo, ki je moralo skozi veliko rok, da jo je našlo. "Piši mi mama, če me imaš še rada!!!" To ni le glas pozabljenega,

zapuščenega sinka, to je glas domovine, ki mu ne ubežiš, kamorkoli greš, glas, ki prej ali slej pride za teboj!

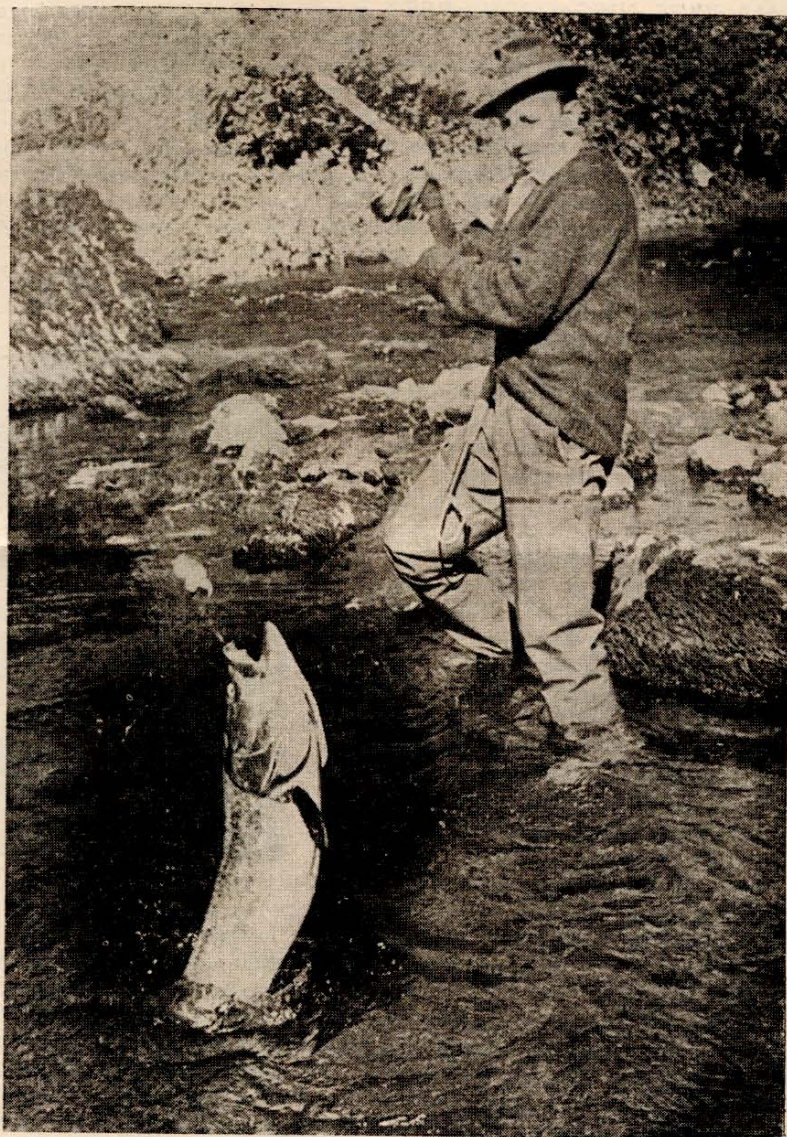
Po petih desetletjih Amerike je prišel na obisk. Z objemi, solzami in rdečimi nagelnji so ga sprejeli domači. S ponosom so mu pokazali novo hišo s širokimi okni, kaščo, kjer so uredili garažo, on pa je nestrpen stopil v gorco in srce mu je zatrepetalo, ko je zagledal ljubo staro domačo zidavnico. Sklonil se je in poljubil stari prag ves razhojen od neštetihih nog njegovega rodu. Potem mi most, stkan iz srčne krvi... Nekeč nam je v nekem pismu neki čunal, kako se bom na stara leta

vrnil. In vrnil sem se. Lepo mi je doma. Ničesar mi ne manjka. Vsi so dobri, vsi so mi prijatelji. A če sem srečen, me ne vprašajte. Tam na drugem koncu sveta, kjer sem preživel štirideset let, je grob moje žene, matere mojih otrok. Tam so moji otroci, tam so moji vnuki. Vem, svoje življenje imajo in zadovoljni so, da sem jaz tukaj zadovoljen. A priznati moram, da zdaj, ko sem daleč od njih, vse bolj mislim nanje, vse večkrat sanjam o njih. Štirideset let življenja se ne da izbrisati. Vedno bolj čutim, da imam dve domovini. In sam sebi se zdim kot vrvohec, ki hodi po ozki brvi med dvema bregovima, med dvema deželama."

Zares, včasih ni lahko.

Ina

(Objavljeno v reviji Rodna gruda)

RIBOLOV NA KRKI

(Foto: Rodna Gruda)

rojak zapisal: "Tako sem hrepenel po domačem kraju in dolga leta raj je odkrival spomine preteklosti in postajal ves mehak ob njih. Ko se je čez dva meseca vrnil čez široko morje, je odnesel polno srce spominov s seboj. Vse to je potem razgrnil pred svojimi otroki ter vnuki in prijatelji v Ameriki. A bil je razočaran. Saj so ti spomini ganili le nekaj prijateljev in najmlajšo vnučko, vsi drugi pa ga skoraj niso utegnili poslušati. V njem pa je gorelo. Stari kraj je klical, klical. In odločil se je, da se vrne za vselej.

Vrnil se je, si uredil dom v domačem kraju. Našel stare in nove prijatelje. Tekel je čas. Prihajala so pisma, razglednice, fotografije od otrok in vnukov. Prinašala so pozdrave, klic druge domovine. In začutil je, da je ta enako globoko zakopana v njegovem srcu, kakor dežele, kjer je doma. Dvoje domovin in med nji-

PISMO

Večkrat sem slišala pritožbo, da pošiljam le žalostne zgodbe v Triglav. Pritožba je upravičena, a kako pomagati, ko pa je okrog mene vse več žalostnih dogodkov kot veselih. Morda je kdo drugi bolj srečen. Ustregel bo nam vsem, če bo kaj veselega napisal.

Zanima me, če se naše žene kaj zanimajo za vlaganje sadja, zelenjave itd., pa tudi kisanje repe in zelja. Marsikak dollar se da prihraniti, če se prav obrnemo. Imate kaj pametnih nasvetov? Pišite na uredništvo, da bomo izmenjale misli in bomo vse malo pametneje (upam, da ne predebele, kot sem jaz). Pravijo, da gre ljubezen skozi želodec. Jaz to kaj malo verjamem, ker je moj mož tako suh, da se ga še "konzervirati" ne bi splačalo, jaz pa sem, kot vidite zgoraj v oklepaju! Vsekakor se oglašite!

M.K.

AVSTRALSKI SENAT

ČLOVEČANSKE PRAVICE

AVSTRALSKIH PRISELJENCEV

SENAT JE DOLOČIL KOMISIJO DA PROUČI IN POROČA:

- (a) Če so bile kratene pravice avstralskim priseljencem, posebno pa če so bili Hrvati prizadeti z:
- (1) neupravičenim vdorom v stanovanja;
 - (2) neupravičenim odvzemom dokumentov ali lastnine;
 - (3) neupravičenim kratenjem svobode, zasebnosti, ali dobrega imena; in če so bili prizadeti, kakšen pred ali sprememba upravnih ali sodnijskih postopkov je priporočljiva.
- (b) Če so bile in kako so še zdaj grožnje in nepotreben pritisk izvajane nad avstralskimi priseljenci, posebno pa proti Hrvatom, Srbom, Slovencem, Makedoncem in Črnogorcem na povod ali v dobrobit jugoslovanske ali katere druge vlade, posebno pa ako so agenti tajne policije tujih držav izvajali grožnje in nepotreben pritisk ali pa ako so kakorkoli delovali med člani avstralskih priseljencev.
- (c) Razmerje in okolščine nastale radi dejanj ministra za pravo v zvezi z Australian Security Intelligence Organisation (z Avstralsko varnostno obveščevalno družbo) v marcu 73.
- (d) Problemi in težave nastale za avstralske priseljenke radi dvojnega državljanstva in pravi postopek, ki bi odstranil iste težave.

Ta komisija vabi zainteresirane osebe in organizacije da vložijo pismene izjave na zgoraj navedena vprašanja.

Začasna prijava o namenu vložitve poročila mora biti objavljena na Secretary, Select Committee of Civil Rights of Migrant Australians, The Senate Parliament House, Canberra, 2600, pred 29. junijem 1973 in pismene izjave morajo biti vložene čimprej.

Med potekom preiskave bo komisija zasliševala izjave.

Ako mogoče so poročila zaželjena v angleškem jeziku, toda tudi v lastnem jeziku bodo sprejeta.

ŽIVELA, ŽENSKA EMANCIPACIJA, ŽIVELA...!

"V službi sem od osmih do štirih", pravi teta Meta, "pošteno se nagram. Ko pa pridem domov "počivam" za štedilnikom, ko kuham večerjo. Potem pomivam, (medtem ko mož že gleda TV) in sta otroka prav živahna pri razmetavanju vsega, kar sem za "vikend" (medtem, ko so mož in otroka bili na izletu) pospravila in uredila. Res, živele ženska enakopravnost!" Ne samo ena, sto in sto tet Met in Metk "jamra" podobno širom sveta. "Rade bi, rade bi emancipacijo! ME HOČEMO ENAKOPRAVNOST!" Tako kriče žene in moški kimajo: "Ja, saj jo imajo! Noben poklic ni več "frej" babjih jezikov. Povsod so, vse imajo, kaj še hočejo? "Res, kaj? Doma, okrog 8. marca, ko se bliža tako imenovano "DAN ŽENA" in tu, na Mother's Day, je toliko žolčnih debat o tej nesrečni ženski enakopravnosti, da je človek že sit vsega. Najbolj "site" pa so zagotovo ženske. Bolj ko zahtevajo, več imajo. VEČ, VEČ, VEČ, D E L A imajo!!!

Živele ženska emancipacija!

KAKO SI PREDSTAVLJAM SVOJO ENAKOPRAVNOST?

(s kom?)

Z možem vendar (kaj bi se zmeraj kregali!)

"Dragi, FIFTI, FIFTI" (to je vse kar hočem!)

Danica Novak

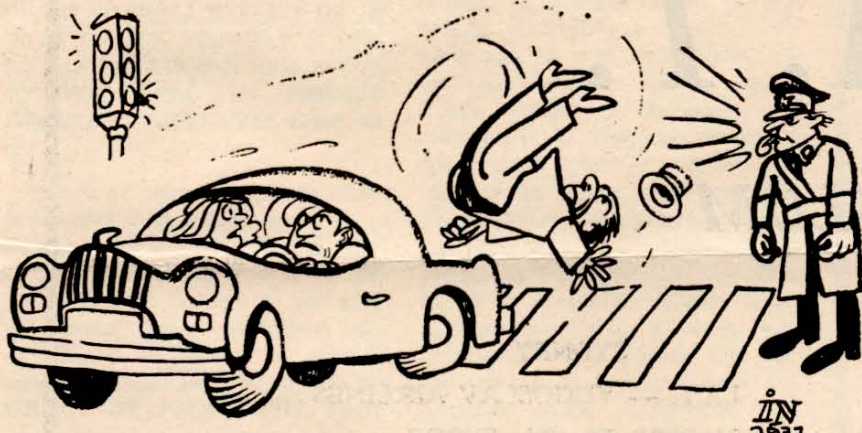
LJUTOMERSKI KASAČ

Janez Vajkard Valvasor je že pisal, da je bila Slovenija v 17. stoletju dežela vozarjev in tovarnikov, ki so vozili in tovorili razno blago iz Slovenije v sosedne dežele Italijo in Avstrijo in potem tudi domov. V 17. stoletju je iz teh beležk razvidno tudi poročilo o voznikih iz Pomurja, predvsem iz Ljutomeru in njegove okolice, ki so prevažali vino iz teh krajev v Italijo. Ljutomer in njegova okolica sta bila tudi v časih turških upadov, v 15., 16. in celo 17. stoletju, prizorišče težkih in velikih bitk med Turki in domačini. Iz tega sklepamo, da

so imeli ti vozniki konje s primesjo arabske in turkomanske krvi. Vpliv turških vojn na konjenišvo v Ljutomeru se vidi po tem, da so tam do leta 1870 vzrejali angloarabskega polkrvca gidran. Po letu 1870 so začeli pariti kobile gidran s kasaškimi žrebci.

Vzreji kasačev v Ljutomeru ni škodovalo nasprotovanje nekaterih konjeniških strokovnjakov, šla je namreč svojo pot naprej.

Vzreja kasačev se je razširila iz Ljutomeru po vsej Sloveniji in Jugoslaviji, saj ga vidimo danes tudi na največjih jugoslovanskih konjeniških prireditvah. **Jože Mejač**

— Zbil si ga!

— Prekleto, pa ravno konec meseca!

Pohištvo in druge hišne potrebščine
dobite po zmerni ceni in ugodnimi pogoji pri

HOLROYD FURNISHING CO.

Tel.: 632-9951

403 Guildford Rd., GUILDFORD, 2161.

ALBIN IN JUSTINA PORŠEK,

Vseh vrst zavarovanja sprejema

LEGAL AND GENERAL ASSURANCE SOCIETY LIMITED

Ena največjih zavarovalnic na svetu.

Zastopstvo:

"TRIGLAV" — SYDNEY, Bibbys Rd.

St. Johns Park.

Provizija za gradbeni sklad doma.

Knjigovodstvo — Zavarovanja

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LIMITED

233a JOHNSON ST., ANNANDALE, 2038.

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb, kontraktorjev kot tudi posameznikov. Urejamo finančne obračune (Income Tax Returns), rešujemo davčne probleme in dajemo strokovne nasvete.

Zastopamo različna zavarovalna podjetja — Tariff Companies.

Zavarujemo: življenje, proti bolezni in nesrečam (Workers Compensation — Public Risks — Superannuation Scheme etc.), kakor tudi nepremičnine in drugo.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA. Tel.: 660-0255.

ADRIATIC — WORLD WIDE SERVICE

Travel Centre

SYDNEY — 155 BATHURST ST., 2000.

TEL: 61-8101, 61-8140, 61-3361

MELBOURNE — 177 COLLINS ST., 3000.

TEL: 63-7441, 63-7442 (ga. Dana Zorec)

A.C.T. — QUEANBEYAN — EGON KATNIK — TEL: 88-2630.

OBRAČAJTE SE NA NAS V VSEH ZADEVAH POTOVANJA — V ALI IZ DOMOVINE — KAKOR TUDI KAMORKOLI V SVET. NAŠA POSTREŽBA NIMA KONKURENCE.

Pridite in se prepričajte!

Q-antas ALI **JAT**

PA BODI REVEN AL' BOGAT!

POTOVANJA UREJUJEMO ZA VSE LETALSKE IN PLOVNE DRUŽBE SVETA.

“DOMOV POD RODNI KROV”

Z

J. A. T.

LETALOM

MELBOURNE

J.A.T. — YUGOSLAV AIRLINES

500 COLLINS ST., 15th FLOOR.

TEL.: 61 - 2225, 61 - 2226

SYDNEY

J.A.T. — YUGOSLAV AIRLINES

84 PITT ST., 7th FLOOR.

TEL.: 28 - 4521, 28 - 1639

NAJVEČ SLOVENSKIH ROJAKOV, KI GREDO NA OBISK V STARO DOMOVINO, POTUJE V J.A.T.-om

Zakaj ne bi tudi Vi?

Vprašajte svojo potniško agencijo za naše pogoje ali se obrnite naravnost na nas.